



СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 125, ЧИСЛО 18, П'ЯТНИЦЯ, 4 ТРАВНЯ 2018 РОКУ

1893

Vol. 125, No. 18, FRIDAY, MAY 4, 2018

\$2.00

ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

Ключі до російської душі

Петро Часто

На це неможливо спокійно дивитися – як багато в українській політиці, на самій верхівці, зокрема серед депутатів Верховної Ради, запеклих ворогів українства. Багато навіть відвертих, що вже казати про потаємних. Ледве чи у світі є ще одна така, крім України, держава, свободу і незалежність якої розхитують зсередини зграї різних бойків, мураєвих, балицьких, рабиновичів, добкіних, медведчуків – ім'я їм легіон – і називають це невідступне шкідництво своїм демократичним правом.

З цим же правом вони чекають на повернення України в обійми „старшого брата“. Нащо ж вам, виродки, чекати, нащо втрачати час – як уважаєте Велику Расею своєю батьківщиною, то їдьте туди вже, бо в Україні Расеї не буде ніколи. Ні, не їдуть, Москві вони потрібні саме тут, в Україні – як „демократичні“ виконавці виплоджених у Кремлі антиукраїнських політичних, економічних, культурних, релігійних диверсій.

У ці дні бачимо масований наступ „п'ятої колонії“ на Президента Петра Порошенка у зв'язку з його недавньою зустріччю з Вселенським Патріархом Варфоломієм і реальними кроками до заснування єдиної помісної Української Православної Церкви. Це кроки до відновлення історичної справедливості: Київ поєднає статуси обох столиць – державної і церковної.

Але ж який лютий галас здійнявся довкола цих подій, і яка безсоромна фальш розноситься олігархічними телеканалами та газетами! Мовляв, президент веде країну до розколу за релігійними ознаками. А хіба не Московська Церква в Україні, ця давня кагебістська структура, розколює суспільство ненавистю до України і її державної незалежності?

Продажні політологи, спритно застосовуючи демократичну риторику, залякують людей, нібито наміри київської влади спрямовані проти свободи совісті, оскільки за Конституцією Церква відділена від держави і покликана жити незалежним духовним життям. У цей спосіб вороги незалежної України правду лукаво замінюють правдоподібністю.

Бо насправді кожна християнська Церква живе одночасно у двох вимірах – небесному і земному, і цим останнім охоплює все людське буття, всю суспільну реальність, включно з інтересами нації і держави. Її хібащо сліпий і глухий не бачить, що дотепер українська держава не могла твердо стати на ноги саме з тієї причини, що її релігійний центр не просто не збігався з центром державним, а перебував у смертельно ворожій до України Москві.

Однак, крім релігійного, в українсько-російських стосунках є ще один важливий аспект, без врахування якого неможливо повною мірою зрозуміти історичний рух України до самостійності, і про який український суспільний дискурс переважно мовчить. Українці – надміру політкоректні.

Річ у тім, що Україна прагнула унезалежнити-

(Закінчення на стор. 12)

Україна отримала ракетні комплекси

КИЇВ. – 30 квітня Президент України Петро Порошенко заявив, що українська армія вже отримала з США протитанкові ракетні комплекси „Джевелін“.

„Довгоочікувана зброя прибула до українського війська і значно зміцнила потужний стримуючий ефект нашої боєздатності і євроатлантичної безпеки“, – повідомив Президент України.

П. Порошенко висловив вдячність Президентові США Дональдові Трампу за справедливе рішення надати підтримку Україні.

(Закінчення на стор. 19)



Український вояк з протитанковим ракетним комплексом „Джевелін“. (Фото: BBC)

Вручено нагороди України за сприяння Збройним Силам

ВАШІНГТОН. – У Посольстві України в США 2 березня нагороджено добровольців, відомих громадських діячів та американських ветеранів, які підтримують Україну. У події брали участь Міністер оборони України генерал Степан Полторак, а також представники оборонних відомств США, зокрема Командувач Національної гвардії Каліфорнії генерал Дейвід Болдвін.

Посол України в США Валерій Чалий подякував всім, хто активно підтримує та допомагає Україні та українській армії, за внесок у протистоянні агресорові та наголосив на важливості співпраці, яку Україна отримує від американських партнерів, активістів та добровольців у просуванні реформ та прийнятті

важливих зовнішньополітичних рішень.

Особливими відзнаками Міністерства оборони України „За сприяння Збройним Силам України“ було нагороджено американських ветеранів Карла Гарві, Мирона Мельника, Михайла Грицака, Ігоря Рудька, які допомагають у реабілітації українських поранених у військових медичних закладах США.

Посол В. Чалий вручив цінні подарунки представникам української діаспори в США та голові організації „Українські американські ветерани“ Петрові Бенцакові за важливий внесок у допомогу українській армії та військовим.

Посольство України в США



Нагороджені у Посольстві України в США (зліва): Карл Гарві, Мирон Мельник, Ігор Рудько, Ганна Чеберенчик, Михайло Грицак, Петро Бенцак.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ МЗС заявило протест

МОСКВА. – Утримуваного під вартою в Росії українського журналіста Романа Сущенка перевели з одиночної камери слідчого ізолятора до камери на двох, повідомив 28 квітня його захисник Марк Фейгін. В „одиночку” він був поміщений відразу після позбавлення М. Фейгіна адвокатського статусу. Міністерство закордонних справ України направило Росії ноту протесту через зміни умов тримання українського журналіста. М. Фейгін заявив, що московський суд допустив його до розгляду справи Р. Сущенка як „іншу особу”, що передбачає законодавство Росії. (Радіо Свобода)

■ Україна на авіокосмічному салоні

БЕРЛІН. – На летовищі „Brandenburg International Airport” 25-29 квітня відбулася найбільша світова аерокосмічна виставка, на якій представлена високотехнологічна продукція з усіх секторів авіаційно-космічної промисловості. Понад 1,000 експонентів з 41 країн – величезні корпоративні і постачальники – демонструють тут свій досвід. До Берліну приїхали представники компанії „Антонов”, які представили свій найбільший у світі транспортник „Мрія”. Маса порожнього судна становить 250 тонн, довжина – 84 метри, розмах крила – 88.4 метра. В окремих розділах експозиції України презентовано останні досягнення світового рівня – ракетносії, макети космічного апарату, макети ракетних двигунів. У Берліні підписано низку міжнародних угод з авіокосмічних розробок. (Радіо Свобода)

■ Побили народного депутата Найєма

КИЇВ. – Увечорі 30 квітня в центрі столиці скоєно напад на народного депутата Мустафу Найєма, внаслідок якого політик мусив звернутися до лікарні. Потерпілий рухався у власному автомобілі в напрямку Бессарабської площі. На дорозі його підірвав „Мерседес”, підїхав автомобіль BMW. У ході конфлікту один із незнайомих вдарив М. Найєма в обличчя. Зловмисники з місця події зникли. 30 квітня радник Міністра внутрішніх справ Антон Геращенко повідомив, що поліція затримала трьох учасників нападу на М. Найєма, ще один зник і, можливо, через дві години після сутички літаком Київ-Баку покинув територію України. (BBC)

■ Запроваджено особливий порядок

КИЇВ. – 3 оголошенням президентом України рішення про початок проведення Операції об'єднаних сил у зонах безпеки та районі бойових дій діятиме особливий порядок. З метою збереження життя та здоров'я осіб, які не залучаються до заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях, недопущення несанкціонованого ввезення чи вивезення до зброї, боєприпасів, вибухових та наркотичних речовин встановлюється особливий порядок, який передбачає надання органам сектору безпеки і оборони, іншим державним органам України, спеціальних уповноважень, необхідних для здійснення заходів із забезпечення національної безпеки і оборони у Донецькій та Луганській областях. („Укрінформ”)

■ Буде фільм про Голодомор

КАТОВІЦЕ, Польща. – На півдні Польщі, в містах Катовіце, Домброва Гурніча, Сосновець та околицях, триває фільмування кінострічки про Голодомор в Україні, „Гарет Джовнс”, режисером якого є Агнешка Голланд. Під час пресконференції у Катовіце 28 квітня А. Голланд підкреслила, що Голодомор залишив дуже глибоку рану в свідомості українського народу і цю трагедію можна порівняти до Голокосту євреїв в роки Другої світової війни. У фільмі знімаються відомі британські актори Джеймс Нортон (у ролі Гарета Джовнса), Ванесса Кірбі (у ролі Ади Брукс), Петер Сарсгаард (Волтер Дюранті). Росіян у фільмі частково грають польські актори. Загальний бюджет стрічки близько 10 млн. дол. Прем'єру фільму заплановано на початок 2019 року. („Укрінформ”)

Український сніданок у Христі Фріланд



ТОРОНТО. – Зустріч міністрів закордонних справ „Великої сімки” розпочалася з робочого сніданку, запрошення на який отримав також Міністер закордонних справ України Павло Клімкін. Сніданок тривав близько години і проходив у особистому помешканні Міністра закордонних справ Канади Христі Фріланд. Частування для столу приготували власними руками діти Х. Фріланд. Це особливо припало до душі присутнім. (Фото: Христия Фріланд, „Укрінформ”)

ЕКСПЕРТНИЙ ПОГЛЯД

Трудова міграція: як цей недолік перетворити на досягнення?

Гліб Вишлінський

Коли чуємо слово „міграція”, уява малює негативні образи: відсутність робочих місць, політичні та соціальні потрясіння, екологічні катастрофи. Однак, цей складний суспільний феномен можна і потрібно розглядати більш комплексно.

Міграція не тільки створює негативні наслідки для економіки країни-донора, але за умови ефективної міграційної політики може мати позитивні ефекти.

Які напрями розбудови політики у сфері міграції потрібно включити у нашу українську модель?

Ми у Центрі економічної стратегії у нашій новій аналітичній записці „Скільки українців поїхало за кордон і що з цим робити державі” підрахували, що одномоментно за межами країни може знаходитися близько 2.6-2.7 млн. осіб.

Це означає, що українці їдуть за кордон на короткий час, заробляють там гроші та повертаються додому.

На жаль, можна констатувати, що з 2009 року міграційний тренд посилюється. Однак, є й позитив: після 2014 року українці вдвічі рідше виїжджають з України безповоротно, тобто не покидають країну назавжди.

Загалом у 2002-2017 роках сукупний чистий виїзд українців за межі України (тобто ті, хто поїхав та не повернувся) склав 6.3 млн осіб.

Оскільки переважна більшість трудових мігрантів з України їдуть до сусідніх країн, вони підтримують тісні зв'язки з Україною та матимуть змогу повернутися, якщо економічна ситуація в Україні покращуватиметься і будуть створені робочі місця з високою продуктивністю праці та відповідною оплатою.

Якщо правильно побудувати державну політику у цій сфері, можна збільшити позитивні ефекти міграції та створити передумови для того, щоб український ринок праці став привабливим для українських працівників.

Зрозуміло, що ефективність державної політики в сфері міграції залежить від ситуації в конкретній країні та структури міграційних потоків. Вибір візерунку політики має базуватися на достовірній

та актуальній інформації про міграційні процеси та їх наслідки. Важливою є також координація між різними відомствами та установами.

Для України можуть спрацювати такі рецепти.

По-перше, на якісно новий рівень має вийти збір інформації про міграцію. Зараз для повноцінної оцінки міграції даних не вистачає – доступні показники неоднорідні, а початкова точка відліку про кількість наявного в країні населення відсутня. Востаннє перепис населення проводився у 2001 році.

По-друге, держава має працювати над збільшенням позитивних коротко- та довготривалих ефектів від міграції.

Потрібно знижувати бар'єри для короткотривалої та маятникової міграції, а також підтримувати зв'язок з мігрантами, залучати їх до підприємництва.

Третє. Внутрішня міграція може стати рішенням для тих, хто розглядав можливість стати трудовим мігрантом, адже цілком реально працевлаштуватися в іншому регіоні України.

Держава має поширювати інформацію про умови працевлаштування в різних регіонах та пропонувати у службі зайнятості безробітним працевлаштування у них.

Четверте. Держава має сприяти розвитку міжнародного співробітництва у сфері міграції, тобто проводити свідому політику залучення робочої сили з-за кордону, яку проводять сусідні країни Європейського Союзу.

Наприклад міграційна політика Польщі буде ставати дедалі активнішою, і це потрібно враховувати.

Останнє – необхідно підвищувати ефективність державних видатків на соціальні потреби.

Потрібно переглянути соціальну політику таким чином, щоб стимулювати економічну активність населення та зменшувати кількість отримувачів соціальних допомог та субсидій, які отримують їх без належних підстав.

„Економічна правда”

Гліб Вишлінський – Виконавчий директор Центру економічної стратегії, Київ.

АКТУАЛЬНЕ

Вибори в Росії – лекція для України

Левко Хмельковський

Коли готувалися вибори президента Росії, я розповів у статті „Хитрощі на виборах в Росії“, надрукованій у „Свободі“ 23 лютого, про махінації організаторів тих виборів з метою забезпечити максимальну участь населення у голосуванні і тим засвідчити одностайну підтримку політики Володимира Путіна, який фактично не мав конкурентів на виборах. Я скористався публікаціями в незалежній російській „Новой газеті“ й писав з уваги на те, що в Україні теж наближаються вибори і під час голосування варто знати про російські махінації.

В Росії вдалося забезпечити масовість виборів. Для цього було вжито новачку: можна було проголосувати не за місцем постійного проживання, а за місцем фактичного перебування у день виборів. На попередніх виборах для фальсифікації було застосовано систему так званої „каруселі“, але опозиція швидко збагнула суть її і вжила заходів, які зробили „каруселі“ неможливими.

18 березня можливістю проголосувати за місцем перебування скористалися понад 5 млн. осіб. На виборах парламенту у 2003 році таких було ледве 570 тис. 19 квітня „Новая газета“ повернулася до виборів і подала своє дослідження вислідів голосування згідно з цією новачкою. Тих, хто скористався нею, газета назвала „прикріплянтами“. Отож з досліджених 97,283 виборчих дільниць на кожній з 17 тис. дільниць прикріпились понад 100 осіб. Це був своєрідний рекорд. Але було важко припустити, що 15 відс. пасивного населення раптом вирішило йти за відкріплювальними талона-

ми. Масове прикріплення сталося переважно за рахунок студентства. Очікувалося, що „прикріплянти“ голосуватимуть за В. Путіна. Цього не сталося. На тих дільницях, де була значна кількість прикріплених, голосів за В. Путіна було подано менше.

Відомий спеціаліст з електоральної статистики Сергій Шпилькин так прокоментував у газеті це явище: „Сам механізм прикріплення став інструментом примусу до голосування. Виявився ефект зниження частки тих, хто голосував за „адміністративного“ кандидата при залученні людей, які традиційно уникали голосування. Так було на виборах губернатора Свердловської області у вересні 2017 року, коли проводили майнову лотерію для залучення виборців. Люди узяли участь у лотерії, але проголосували проти діючого губернатора Євгена Куйвашева. Також так було у 2010 році на виборах, коли змушували до голосування люди не віддали голоси правлячій партії В. Путіна“.

У Росії сурмлять про масову участь населення у виборах президента, але уникають розголошення того, що його прихильників стало менше. Звісно, привезені з інших місць „прикріплянти“ не обов'язково мали опозиційні погляди. Але вже сам примус до голосування з боку влади та ще й у іншому місці викликав незгоду тієї ж студентської молоді. Вони могли проголосувати за будь-кого у бюлетені, але не за В. Путіна, через якого втрачали вихідний день і були змушені до далекої подорожі.

При підготованні виборів в Україні варто врахувати російський досвід, не вдаватися до „каруселів“ та „прикріплянтів“, а проводити вибори чесно, відкрито.

Перестала виходити християнська радіопрограма

Левко Хмельковський

Християнська щотижнева радіопрограма „Відвертість“ понад 20 років транслялася щонеділі з Києва на першому каналі Українського радіо і користувалася увагою слухачів, що засвідчували численні листи. Перевагою програми була та обставина, що у розмові двох ведучих – богослова і журналіста – розглядалися різні питання Старого і Нового Заповітів – з урахуванням повсякденних зацікавлень і потреб слухачів.

Програма не була конфесійною і ставила завданням роз'яснення Біблії, тлумачення її історичних коренів, навіщення слухачів до благочестивого, порядного життя. Бесіди проводилися також за листами слухачів. Редакція безкоштовно висилала усім потребуючим Біблію чи Євангеліє, видала також тиражем 5,000 Євангеліє великими літерами для людей з слабким зором і теж висилала безкоштовно. Редакція наперед оплачувала етер і не мала заборгованості.

З 1 січня цього року радіопрограма „Відвертість“ перестала виходити в етер. Це викликало жаль та скарги слухачів.

З Краматорська пише Микола Волощенко: „Я колишній вчитель фізики, усе життя працював в селі Ульянівка Донецької області. Але звалив мене інсульт, лежав каменем, лише радіо слухав. Якось почув вашу передачу і чимось вона мене зачепила. Були й інші, які

розповідали про Бога, але ваша мені особливо сподобалася. Онучка (це вона зараз замість мене пише) принесла мені Євангеліє. Але якби не ваші передачі, точно нічого не зрозумів би. І кожного разу чекав вашої передачі з нетерпінням. Але раптом вони зникли з ефіру. Я аж занервував. До кого звертатися не знав. Стало погано без вашої передачі“.

З Ірпіня біля Києва написала Людмила Подлесна: „Я вашу передачу слухаю вже багато років. У нашому містечку Ірпіні і на Київщині її теж багато слухають. Ми як де зберемося місцеві, так часто про вашу передачу говоримо. Церкви у нас немає настоящей, бо та що московська, так до неї й ходити не хочеться, так ото ми й гомонимо між собою. Бо зараз людям дуже Бог потрібен. Важкі часи настали. Ніде правди знайти не можна, тільки у Нього. Не знаю з якої причини, але ваша передача перестала йти і взагалі на радіо усе змінилось. Як на мене, так на гірше. А головне те, що не стало вашої передачі та й інших, що про Бога говорили, теж не стало. Дуже просимо вас, щоб ви не зникали, бо саме ваша передача нам подобається, ви дуже докладно розкажете, що усе зрозуміло“.

Зникнення програми занепокоїло Григорія Череду, власника компанії „Череда. Світ телекомунікацій“, яка вже понад 10 років працює на Київському ринку телекомунікацій.

(Закінчення на стор. 6)

СКУ закликає надати автокефалію

До „Свободи“ 23 квітня надійшов вміщений нижче лист-звернення Світового Конгресу Українців про надання автокефалії Православній Церкві в Україні

Світовий Конгрес Українців (СКУ) закликає Вселенського Патріярха надати Томос про Автокефалію Православної Церкви в Україні згідно з бажанням Української Православної Церкви Київського Патріярхату і Української Православної Автокефальної Церкви та у відповідь на звернення президента України, яке підтримала Верховна Рада України.

У листопаді 2016 року та в січні 2018 року Президент СКУ Євген Чолій зустрічався з Вселенським Патріярхом Варфоломієм I, Архие-

пископом Константинополя-Нового Риму, якому передав резолюції Річних загальних зборів СКУ з закликом надати Томос про Автокефалію Української Православної Церкви Київського Патріярхату. У рамках зустрічей Е. Чолій також наголошував на ролі Української Церкви для духовного єднання народу України.

СКУ від імени 20-мільйонної української діаспори закликає Вселенського Патріярха надати Томос про Автокефалію Православної Церкви в Україні.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Не вилетіли з Єгипту

КИЇВ. – 28 квітня близько 200 українських туристів не вилетіли додому з єгипетського летовища у Шарм-ель-Шейху. Про це повідомив начальник управління департаменту консульської служби Міністерства закордонних справ України Василь Кирилич. За туристами вислано літак, тому львівське летовище, куди мали повернутися українці, не змогло прийняти замовлений туристичною компанією літак. („Укрінформ“)

■ Зустрінуться закордонні підприємці

КИЇВ. – Другий Бізнес-форум української діаспори „Глобальна бізнес-дипломатія: український вимір“ відбудеться в столиці 17-18 травня. Гасло форуму: „Українці світу – для України“. Плянується обговорення найбільш актуальних питань економічного розвитку України, здійснення її експортної стратегії, залучення представників діаспори до торговельного та інвестиційного співробітництва. Запрошені Світовий Конгрес Українців, Український Конгресовий Комітет Америки, Конгрес Українців Канади, Світовий Конгрес Українських Молодіжних Організацій. („Укрінформ“)

■ Багатії позбавлені субсидій

КИЇВ. – Уряд видаватиме субсидії на оплату комунальних послуг лише тим, хто справді потребуватиме допомоги. Рішення про зміни у системі призначення субсидій ухвалив на позачерговому засіданні 27 квітня Кабінет міністрів. Передбачено перевірку доходів тих, хто звертається по субсидії. (BBC)

■ Спалили ромський табір

КИЇВ. – Про спалення наметів у столичному поселенні ромів 21 квітня повідомили представники націоналістичної організації С14. Національна поліція розпочала два кримінальні провадження через напад на табір ромів у Києві 20 квітня на Лисій горі у Голосіївському районі міста. Справу розслідують за статтями про порушення рівноправності громадян залежно від їх расової чи національної належності. 21 квітня координатор С14 Сергій Мазур розмістив у Фейсбуку фотографію із палаючими наметами і підписом „Циган на Лисій горі більше немає“. На захист ромів виступила організація „Amnesty International“. (BBC)

■ Грабіжники прикидались поліцейськими

КИЇВ. – 30 квітня поліція Києва повідомила про затримання двох чоловіків і жінки, які грабували чужинців, прикидаючись поліцейськими. Дівчина знайомилася з чужинцями, призначала їм зустрічі в орендованих квартирах. У помешкання вривалися її спільники, які використовували уніформу працівників поліції, і вимагали гроші, відбирали цінні речі, забирали і використовували кредитні банківські картки. Під час обшуку вдома в одного з них правоохоронці виявили поліційну уніформу, муляжі пістолетів і радіо. Затриманих підозрюють у скоєнні чотирьох таких злочинів. (Радіо Свобода)

■ Сесія ПАРЕ була вдалою

СТРАСБУРГ. – Квітнева сесія Парляментської асамблеї Ради Європи (ПАРЕ) виявилася вдалою і переможною. Про це заявила 28 квітня перший заступник Голови Верховної Ради, член постійної делегації в ПАРЕ Ірина Геращенко. „Очікувалося, що Росія активізує зусилля по поверненню російської делегації, але злагоджена робота делегації переламала ситуацію“, – поінформувала І. Геращенко. В резолюціях щодо протидії гібридній війні згадуються злочини Росії і її причетність до всіх війн на континенті. Усі пляни для швидкого повернення росіян в ПАРЕ без виконання ними резолюцій, провалилися. („Укрінформ“)

■ Вибрали місцеву владу

КИЇВ. – 29 квітня у 40 об'єднаних територіальних громадах в 17 областях України відбулися перші вибори депутатів 133-ох сільських, селищних, міських рад об'єднаних територіальних громад і відповідних сільських, селищних, міських голів. У виборах брали участь понад 263 тис. виборців. („Укрінформ“)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Сенат затвердив державного секретаря

ВАШІНГТОН. — Сенат 26 квітня затвердив Майка Помпео на посаду державного секретаря США голосами 57 проти 42. Колишній директор Центрального Розвідувального Управління (CIA) був заприсяжаний суддею Верховного Суду США Семюелом Алітом, а відтак за кілька годин відлетів до Брюсселю на зустріч з високопосадовцями НАТО. Звідти він полетів до Савдійської Аравії, Йордану та Ізраїлю на зустрічі з главами цих держав. Багато сенаторів-демократів голосувало проти М. Помпео з огляду на його репутацію як „яструба” щодо ворогів США, хоч минулого року вони підтримували його номінацію на директора ЦРУ. Від часів Президента Джимі Картера кожний номінат на пост державного секретаря одержав принаймні 85 голосів в Сенаті, а обидва номінати Президента Барака Обами – Гіларі Клінтон і Джан Кері – отримали по 94 голоси. („The Washington Times”)

■ „Форд” вироблятиме лиш дві моделі авт

ДІРБОРН, Мишиген. — Велика автомобільна компанія „Форд” оголосила 25 квітня, що вона перестане виробляти в Північній Америці більшість своїх традиційних марок конструкції так званих „седан”. У відповідь на вимоги споживачів, котрі в більшості закупають малі пасажирські вантажівки (так звані „SUV”), „Форд” залишить лише дві моделі традиційних авт. Компанія планує скоротити свої видатки на 25.5 млрд. дол. до 2022 року. У 2017 році, заробітки „Форда” були 8.4 млрд. дол. (перед податками), порівняно з 10.3 млрд. дол. за попередній рік. („Reuters”)

■ США залишаться в Сирії та Афганістані

ВАШІНГТОН. — Секретар оборони США Джеймс Метіс заявив 30 квітня, що військовослужбовці США залишаться в Сирії та Афганістані. Виступаючи перед репортерами Пентагону, Дж. Метіс натякнув, що Президент Дональд Трамп змінив своє попереднє рішення швидко відтягнути військові сили США з цих країн. Щодо Сирії, „ми не хочемо просто відтягнути війська заки дипломати не домовилися про мир”, – сказав він. Секретар додав, що США мають подібне зобов'язання до Афганістану, хоч того самого дня два смертники підірвали бомби в Кабулі, які вбили не менше 25 осіб, включно з дев'ятьма журналістами. Дж. Метіс назвав це намаганням талібанів дестабілізувати країну перед виборами. („www.military.com”)

■ Росія атакує США електронною зброєю

ТЕМПА, Флориди. — Військові сили США падають чимраз більше атакам від російської та сирійської електронної зброї, заявив генерал Реймонд Томас, голова Командування Спецоперацій США. Він додав, що Сирія перетворилася на „найбільш агресивне довкілля електронної війни на планеті”. Виступаючи на конференції з геопросторової розвідки 25 квітня у Темпі, генерал сказав, що війська російського та сирійського режимів „випробовують нас щодня, збиваючи наші системи зв'язку, обезвладнюючи наші літаки”. Аналітики вважають, що військові операції в Україні та Сирії дозволяють російським військовослужбовцям вживати електронну зброю в бойових сценаріях. („Newsweek”)

■ Польща критикувала закиди США

ВАРШАВА. — Польський уряд гостро zareagував на закиди 57 конгресменів США, котрі під проводом демократичного конгресмена Ро Ханни з Каліфорнії звернулися листовно 25 квітня до Державного департаменту США, щоб натиснути на Польщу та Україну за їхню згоду підтримку антисемітизму. Анджей Павлушек, дорадник Прем'єр-міністра Польщі Матеуша Моравецького, 26 квітня назвав слова Р. Ханни „безвідповідальними та шокуючими”. Заступник міністра закордонних справ Бартош Ціхоцький звернувся до конгресмена на соціальній мережі Твітер: „Я би хотів, щоб ви вказали бодай на один закон, прийнятий в моїй країні (недавно або раніше), який прославляє нацистських колаборантів або заперечує Голокост”. Не було відповіді від бюро конгресмена. („The Washington Post”)

Свято книги зібрало гостей з усієї України



На книжковому фестивалі в Черкасах. (Фото: Олександр Костирко)

Олександр Костирко

ЧЕРКАСИ. – 20-22 квітня в обласній філармонії відбулось свято книги – Черкаський книжковий фестиваль „Маєстро”, у якому взяли участь понад 60 видавництв з різних регіонів України. Гості та учасники фестивалю мали понад 100 зустрічей з письменниками та видавцями. Серед них були відомі автори Максим Кідрук, Володимир Лис, Наталка Гуменюк, Олександр Дерманський та інші. Були також майстер-класи та щогодинний розіграш книжок.

Організатори зізнаються, що до цієї події готувалися понад рік й залучили неймовірно велику кількість людей.

Організатор фестивалю Людмила Фіть розповіла: „Приїхали гості з Луцька, Чернівців, Львова, Полтави. Нам допомагали з Франції, Америки. Участь у заході взяли взяли близько 15 шкіл, усі бібліотеки, музеї. Це величезна подія”.

На відкритті фестивалю оголосили переможця конкурсу „Чечитка”, який тривав близько року. Улюбленою серед черкасців стала праця письменниці Дари Корній. Д. Корній сказала: „Якщо наші діти читають, значить у нашої нації все буде добре”.

Фінансувала проект Аграрна партія України, були пожертви на „Спільнокошті” та гранти. „Ми підтримуватимемо проект і в майбут-

ньому”, – пообіцяв голова обласної організації Аграрної партії Віктор Полозов.

На фестивалі вперше відбувся благодійний аукціон, на якому продавали картини відомого українського художника-ілюстратора видавництва „А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА” Владислава Єрка. Отримані фонди пішли на допомогу дітям, у яких батьки загинули на війні з Росією.

Фестиваль відвідав відомий український письменник Василь Шкляр. Він розповів: „Сьогодні мої твори читає дуже широке коло людей: від домогосподарок до воїнів. Колись бійці попросили підписати книжку, яка пропахла запахом пороху і розбухла від того, що її читали сотні бійців. Скажу чесно, не зміг поставити там свого автографа, щоб не зрушити тієї легенди, яка вже оповила цю річ”.

У Черкасах В. Шкляр зустрічала повна зала шанувальників у Будинку культури ім. Івана Кулика. В. Шкляр під час зустрічі відзначив, що теми дружби, любові, боротьби і зради актуальні й досі – в часі новітньої боротьби проти одвічних ворогів України. Черкашани підтримали його оплесками.

Письменник з села Одрадієвки, Донецька область, Микола Джміль приїхав на книжковий фестиваль з Любою Черігою, яка розповідала, що М. Джміль писав свою книгу в підвалі під час обстрілу села російськими загарбниками.

100-річчя Олеся Гончара відзначили в Україні

Георгій Лук'янчук

КИЇВ. – 3 квітня виповнилося 100 років від дня народження видатного українського культурного і громадського діяча, Героя України Олеся Гончара. З цієї нагоди в Інституті філології Київського національного університету ім. Тараса Шевченка відбулись урочистості, в яких узяли участь Міністер культури України Євген Нищук, ректор університету Леонід Губерський, директор Інституту філології цього університету Григорій Семенюк, видатні науковці та освітяни.

З промовами виступили дружина письменника Валентина Гончар, видатні письменники Дмитро Павличко, Юрій Мушкетик, Михайло Слабошпицький, Михайло Сидоржевський, Любова Голота, громадські й культурні діячі.

В Інституті філології відбулось від-

(Закінчення на стор. 12)



Онука Олеся Гончара письменниця Леся Гончар та режисер Валерій Степанян-Григоренко на прем'єрі документального фільму „Стежками Олеся Гончара” у столичному Будинку кіно. (Фото: Георгій Лук'янчук)

Представники народів Поволжя пікетували Посольства Росії

КИЇВ. – 28 квітня представники корінних народів Поволжя, Росія, об'єднаних у громадський рух „Вільний Ідель-Урал“, провели пікетування російських дипломатичних представництв в різних країнах світу, зокрема і в Україні. Акції відбулись під гаслом „Захистимо мови Ідель-Уралу!“ і мали на меті привернути увагу світової громадськості до проблеми політики русифікації, яку проводить Москва над народами Ідель-Уралу: ерзя, мокша, марі, чувашами, удмуртами, татарами і башкирами.

Активісти вимагають від Москви, аби державні мови республік Мордовія, Марій Ел, Чувашія, Удмуртія, Татарстан і Башкортостан

викладались у загальноосвітніх навчальних закладах як обов'язкові навчальні дисципліни.

Громадський рух „Вільний Ідель-Урал“ виступає за відновлення інституту президентства в кожній з Республік Ідель-Уралу, за право республіканських влад самостійно визначати та здійснювати свою внутрішню та зовнішню політику, прагне реального національного самовизначення у вигляді інтеграційного об'єднання шести республік зі спільним кордоном, спільним економічним простором, колективною системою безпеки.

„Вільний Ідель-Урал“



Акція протесту біля Посольства Росії в Києві. (Фото: „Вільний Ідель-Урал“)

СКУ засудив ліквідацію української бібліотеки

ТОРОНТО. – 21 квітня Інформаційне агентство УНІАН повідомило про те, що вивіску з будівлі Бібліотеки української літератури в Москві знято, сторінку в Інтернеті заблоковано, а сама будівля передана міському Департаменту спорту для розміщення Центру розвитку туризму Москви.

Світовий Конгрес Українців (СКУ) засуджує ліквідацію Бібліотеки української літератури в Москві, що стала предметом триваючої кампанії переслідування з боку владних структур Російської Федерації.

Репресивні дії проти персоналу, обшуки та допити керівництва бібліотеки, а також засу-

дження 5 червня 2017 року директора бібліотеки Наталії Шаріної до чотирьох років умовного ув'язнення за політично вмотивованими звинуваченнями сприяли остаточному закриттю бібліотеки. Останні два бібліотекарі були звільнені 1 березня цього року.

СКУ закликає міжнародне співтовариство, правозахисні організації відреагувати на неприйнятні дії Російської Федерації своїми негалимими акціями, щоб захистити людські та національні права української меншини в Росії.

СКУ

Президент СКУ виїздив до Туреччини і Азербайджану

ТОРОНТО. – 19-21 квітня президент Світового Конгресу Українців (СКУ) Євген Чолій здійснив візит до Анкари та Ізміру, Туреччина, яку присвятив просуванню важливих українських питань під час зустрічей з урядовцями, представниками громадянського суспільства та українською громадою.

Президент СКУ подякував Туреччині за підтримку України в захисті своєї територіальної цілісності, введення обмежувальних заходів щодо Криму та за гуманітарну допомогу у лікуванні і оздоровленні дітей і вдів захисників східних кордонів України. Е. Чолій також відзначив високий рівень турецько-українських торговельних зв'язків. Він висловив признання за сприяння розвитку українського культурного життя в Туреччині, зокрема діяльності українських шкіл і Українського культурного центру в Анкарі, а також катедри української мови в Стамбулі.

Президент СКУ закликав Туреччину відмовитись від будівництва газопроводу „Турецький потік“, зважаючи на неодноразове використання Російською Федерацією газу як політичної зброї. Рівнож він наголосив на важливості надання Томосу про Автокефалію Православної Церкви в

Україні.

19 квітня президент СКУ мав зустріч з представниками Української спілки солідарності в Ізмірі на чолі зі Світланною Ералп, в ході якої ближче ознайомився з особливостями праці цієї спілки та обговорив шляхи посилення подальшої співпраці з СКУ.

20 квітня у Анкарі Е. Чолій зустрівся з провідом Української спілки в Анкарі під провідом Юлії Мімароглу-Білецької, з Послом України в Туреччині Андрієм Сибігою. Низку важливих питань, що пов'язані з незаконною оку-

(Закінчення на стор. 12)



Президент Світового Конгресу Українців Євген Чолій з провідом Української спілки солідарності в Ізмірі, Туреччина. (Фото: СКУ)

АМЕРИКА І СВІТ

Шпигуни слідували за співвітчизниками

АТЛАНТА, Джорджія. — Серед десятків російських дипломатів, котрих США видворили в березні, були здогадні шпигуни, котрі, на думку американських правозастосувальних і розвідувальних органів, слідували за російськими втікачами та їхніми родинами, які переселилися до США. Поміж останніми були особи, котрі перебували в програмі Центрального Розвідувального Управління (CIA), яке надало їм нову ідентичність щоб охоронити їх. Про це 25 квітня розповіли агенції новин „Сі-Ен-Ен“ високопосадовці США. Ці інформації викликали турботу в розвідувальних колах, що Москва бере на приціл російських емігрантів, котрих Кремль натаврував як зрадників чи ворогів. ЦРУ, Білий Дім та Посольство Росії відмовилися від коментарів. Ці турботи збільшилися після отруєння у Великобританії колишнього російського шпигуна Сергія Скрипаля та його доньки. Британські та американські урядовці звинувачують російські розвідувальні агенції за використання нервово-паралітичної речовини для цього отруєння. Відтак США видворили 60 російських дипломатів на знак солідарності з Великобританією в цій справі. Урядовці США та Великобританії перестерегли, що російський уряд готовий проводити вбивства у західних демократіях. („CNN“)

Жінка-пілот отримала притулок в США

ВАШІНГТОН. — США надали притулок капітанові Нілуфарі Рагманій, котра стала першою жінкою-пілотом у Військово-повітряних силах Афганістану. 27-літня Н. Рагмані розповіла газеті „Вол Стріт Джорнал“ 1 травня, що подала прохання на притулок 16 місяців раніше. Її адвокат сказав газеті, що вона отримувала погрози смерті проти себе і своєї родини від повстанців і від афганського уряду. Вона була пілотом від 2013 року. („United Press International“)

Трамп обмежує роль уряду в освіті

ВАШІНГТОН. — Президент Дональд Трамп 26 квітня підписав розпорядження для зменшення ролі федерального уряду в школах від садочка до 12-ої класи. Першим кроком буде перевірка всіх шкільних правил і напрямних, виданих адміністрацією Президента Барака Обами. Д. Трамп дозволяє Секретареві освіти Бетсі DeVos змінити або відкликати всі правила, якщо вона вважає, що вони забагато поширюють роль федерального уряду в школах. Президент вказав, що збільшення впливу федерального уряду в освіті не дало позитивних результатів. Серед присутніх на церемонії були Віце-президент Майк Пенс, Б. DeVos та 25 вчителів. Під час своєї президентської кампанії Д. Трамп обіцяв повернути контроль над школами стейтам і місцевим урядам. („The Washington Times“)

Росія проти розширення НАТО

САРАЄВО, Боснія. — Валентина Матвієнко, Голова Ради Федерації російського парламенту Валентина Матвієнко виступила з промовою 23 квітня у вищій палаті парламенту Боснії. Вона заявила, що розширення НАТО на Балканах підриває безпеку й стабільність регіону. Вона назвала Чорногорію, яка стала членом альянсу минулого року, і також скритикувала Македонію за її намагання вступити до НАТО. Прагнення Боснії до НАТО стримують боснійські серби, котрі бачать в Росії свого головного союзника. („Business Insider“)

Війська США залишаться в Кореї

СЕУЛ. — Адміністрація Президента Південної Кореї Муна Джае-іна заявила 2 травня, що справа військ США, які є розташовані в Південній Кореї, не є пов'язана з яким-небудь майбутнім мирним договором з Північною Кореєю, тому що це є справа військового союзу Сеулу з Вашингтоном. Ця заява була зроблена у відповідь на запити засобів масової інформації про статтю, яку написав 30 квітня президентський до радник і академік Мун Чунг-ін, в якій сказано, що тяжко було б виправдати присутність 28,500 вояків США в Південній Кореї, якщо був би підписаний мирний договір. („Reuters“)

Корупція стала правилом

Громадська організація „Рух боротьби з корупцією“ оприлюднила 4 квітня вислід опитування з цієї проблеми, у якому взяла участь 121 особа – аналітики, керівники компаній, правники, підприємці. Їм було запропоновано визначити рівень корупції за 10-точковою системою, у якій максимальними були 10 точок. Четверть опитаних (найбільше число) обрала рівень у 8 точок.

Міжнародні експерти теж вважають Україну надмірно корумпованою. У квітні 2017 року аудиторська компанія Ernest & Young поставила Україну на перше місце серед 41 досліджуваної країни. „Transparency International“ за підсумками 2017 року поставила Україну на 13 місце серед 180 найбільш корумпованих країн. Поруч були Непал, Росія, Гватемала, Киргизстан. Агенція поцікавилася думкою громадян щодо корупції і виявила, що 87 відс. українців з 1,507 опитаних вважають незадовільними зусилля уряду для подолання корупції. Особливо багато українців платили хабарі у системах освіти, охорони здоров'я, дорожньої поліції. 72 відс. опитаних вважають, що рівень корупції не знижується.

Національне агентство з запобігання корупції теж провело дослідження (опитано 3,709 осіб), яке показало, що люди вважають найвищою корупцію у судах, Верховній Раді, Службі безпеки України, прокуратурі, митниці, податковій службі, Кабінеті міністрів. Значна частина громадян (84 відс.) не повідомляла про сплачені хабарі.

29 січня цього року Американська торговельна палата теж подала вислід опитування представників міжнародних компаній, за яким 96 відс. визнали, що корупція є широко поширеним явищем в Україні, особливо в судах, податкових та митних органах. Понад половини опитаних радять створити антикорупційний суд.

Висловилися також відомі у світі особи. Шведсько-американський економіст, старший науковець аналітичного центру „Atlantic Council“ Андерс Аслунд сказав: „Влада зацікавлена в корупції. Вони з неї живуть. Генеральний прокурор Юрій Луценко, мабуть, отримує багато грошей за те, що не бореться з корупцією“. Головний інвестиційний радник прем'єр-міністра України Деніел Білак: „Інвестори вважають три головні проблеми в Україні: корупція, корупція і корупція“.

Дослідження виявили тривожний стан: високий рівень корупції в Україні якісно відрізняється від корупції в розвинутих країнах Європи, де корупція стала осудливим винятком. В Україні корупція вважається правилом. Це означає, що українці і далі залишаться серед найбідніших народів Європи, а держава не зможе ефективно протистояти агресії з боку Росії.

ІСТОРІЯ

Храм відвідував Шевченко



Стрітенський храм у Києві. (Фото з архіву)

Олександр Толпигін

У Києві, де вулиця Стрітенська отримує свою назву з Великою Житомирською вулицею, на невеличкому майданчику з давніх часів стояв храм, який вперше згадується 1037 року. У 1752 році було споруджено останню дерев'яну церкву на цьому місці. У XIX ст. ця церква стала улюбленим місцем зборів київських дам-благодійниць. За пожертву баронеси Марії Штейнгель було збудовано кам'яну одностовпну церкву в неовізантійському стилі. Закладання храму відбулось 20 жовтня 1853 року, а вже 21 жовтня 1861 року церква була освячена.

Розписи храму здійснював видатний український художник Іван Сошенко, який народився у 1807 році в Богуславі на Росі. Знайомство з Тарасом Шевченком стало яскравою сторінкою в житті І. Сошенка. Плідна спадщина мистця зберігається в багатьох музеях України, зокрема в Національному художньому музеї. Існують свідчення, що до І. Сошенка, коли він розписував Стрітенську церкву,

приходив Т. Шевченко.

У новозбудовану кам'яну Стрітенську церкву було урочисто перенесено на вічне зберігання чудотворну ікону Божої Матері „Всіх скорботних радості“, яка свого часу була прикріплена над в'їзною аркою Львівської (Сінної) брами. Згідно з переказами авторство цієї ікони належить апостолові-євангелістові Луці.

Стрітенський храм був відомим духовним осередком, який піклувався бідними. Завдяки меценатам церква мала сім недільних шкіл та благодійну їдальню для бідних. Тут утворилося перше в Києві жіноче товариство Червоного Хреста.

Після війни в 1924 році церква стала місцем чудотворного оновлення. 19 червня 1924 року серед білого дня раптово оновилися хрести на церкві та почали сяяти, немов щойно позолочені. Радянська влада зруйнувала храм 1936 року.

Сьогодні храм вже перебуває у відбудовочному процесі. Відроджується ще один храм, який відвідував Т. Шевченко.

Нью-Йорк

Заборонили...

(Закінчення зі стор. 3)

Він написав до Телерадіокомпанії „Терра-ТВ“: „Наша компанія багато років співпрацювала з вами по ретрансляції радіопрограми „Відвертість“ в наших мережах. За нашим опитуванням, яке було проведено у вересні 2017 року, кількість бажаючих, які погодилися на присутність в соціальному пакеті послуг програми „Відвертість“, була достатньою для того, аби ми розвивали нашу співпрацю й надалі. Раптово наша співпраця була перервана. Просимо повідомити по причини і чи маєте намір для її продовження?“

Голова Державного комітету телебачення і радіомовлення України Олег Наливайко теж звернувся до Телерадіокомпанії „Терра-ТВ“: „Державний комітет телебачення і радіомовлення України отримує багато кореспонденції, а також дзвінків до підрозділів комітету від слухачів програми „Відвертість“. Оскільки після створення Національної суспільної телерадіокомпанії України (НСТУ) всі права і повноваження по публічному оприлюдненню відео та аудіома-

теріалів перейшли до новоствореної організації, всі звернення громадян ми відсилаємо туди. В свою чергу Держкомтелерадіо як основний бенефіціар неодноразово звертав увагу суспільного мовника на недопустимість дій, котрі викликають у суспільстві негативну реакцію і не сприяють розвитку консолідації, миру та злагоди. Просимо вас заспокоїти слухачів і не створювати зайвого ажіотажу навколо цієї болючої для держави теми“.

Не „Терра-ТВ“ а НСТУ закрила програму „Відвертість“. Одним з восьми провідних завдань НСТУ є сприяння якнайповнішому задоволенню інформаційних, культурних та освітніх потреб населення України, у тому числі шляхом створення та поширення економічних, історично-документальних, культурно-мистецьких, навчально-пізнавальних, розважальних, спортивних програм, програм для дітей та молоді, людей з обмеженими фізичними можливостями, національних меншин, інших соціальних груп.

Чому ж НСТУ заборонаю радіопрограми „Відвертість“ вирішило обмежити задоволення інформаційних потреб християн та усіх, хто їм співчуває?



СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата:

\$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення

Володимир Гончарик

☎ (973) 292-9800 x 3040

Fax (973) 644-9510

E-mail adukr@optonline.net

Передплата

Володимир Гончарик

☎ (973) 292-9800 x 3040

E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або її видавця.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Перед виборами в Україні

У „Свободі“ 30 березня у статті „Якби вибори відбувалися вже нині“ було сказано, що Юлія Тимошенко дістала б 24.6 відс. голосів. Якщо Ю. Тимошенко виграє – вмере Україна.

Чи всі забули, як вона сприяла Володимирові Путінові за часів Віктора Ющенка? В. Ющенко хотів мати вільну Україну без Росії, тому його труїли. Ю. Тимошенко заведе Україну в Росію і віддасть В. Путінові ключі до Києва.

Бідна Україно! Де Твої добрі діти? Самі розчарування! Петро Порошенко намагається, щоб Захід утримував санкції проти Росії, а тим часом торгівля між Україною і Росією йде на цілу пару.

Оксана Тимчук-Фолтин
Ковінгтон, Джорджія

Ще один виступ проти українців в Росії

Світовий Конгрес Українців (СКУ) видав вміщену у „Свободі“ заяву, засудуючи найновіший почин Москви в напрямі знищення української національної меншини у Російській Федерації – ліквідацію Бібліотеки української літератури в Москві, що стала предметом триваючої кампанії переслідування з боку владних структур Росії.

Репресивні дії проти українців в Росії почалися ще в 2010 році, коли на підставі загадкового звинувачення процедуральних питань реєстрації Міністерство юстиції Росії зліквідувало обидві українські центральні репрезентації у Російській Федерації – Об'єднання українців Росії (ОУР) та Українську Національно-культурну автономію (УНКА). До речі, між звинуваченням включено також неможливість порушення закону – участь голови крайової організації у відміченні річниці Голодомору в Україні. Від того часу в Росії діють виключно місцеві гуртки. Як відомо, у Росії немає жодної української школи, а також немає української церкви. Знищення москалів над українськими церквами доволі відомі. Бібліотека стала тільки останнім об'єктом знущання.

Репресії проти бібліотеки почалися переслідуванням персоналу, обшуками та допитами керівництва бібліотеки, а також засудженням директора бібліотеки, 5 червня 2017 року за те, що у бібліотеці знаходилася суперечлива книжка українського автора, якої фактично не було. Директора бібліотеки Наталію Шаріну засуджено до чотирьох років умовного ув'язнення за політично вмотивованими звинуваченнями. Опісля останні два бібліотекарі були звільнені. 1 березня адвокат директора оскаржив вирок, але 24 квітня апеляційний суд підтвердив попередній вирок.

У міжнародній правозахисній організації „Amnesty International“ заявили, що Н. Шаріна стала жертвою судового свавілля, а винесений вирок демонструє повне презирство російської судової системи до принципу верховенства права. У своїй заяві СКУ закликав міжнародне співтовариство, включно з правозахисними організаціями, відповідно відреагувати на неприйнятні дії Росії своїми негайними акціями, щоб захистити людські та національні права української меншини в Росії.

Захід СКУ потребує однак підтримки української держави. СКУ є неурядова організація з своїми правами, привілеями, але також і слабостями. СКУ став неурядовим членом ООН у 2003 році, сказавши правду при підтримці держави України. Старання про членство починалось і продовжувалось більш і менш активно ще від 1974 року, однак не увінчалися успіхом, бо Україна не була державою. СКУ в ООН представлена, щоб вказати наскільки є важливим, щоб держава Україна, а не тільки неурядові організації, зареагувала на цю останню, просто безсоромну поведінку Росії у порушенні людських і національних прав. Тому потрібним було б, щоб проти ліквідації бібліотеки, як в минулому при судовому рішенні проти директорки бібліотеки, виступила і Україна, яка не тільки повинна захищати права своїх громадян і мешканців, але й етнічних українців, де б вони не перебували. Але самої заяви замало.

Москву треба притягати до міжнародної відповідальності додатковими санкціями та економічним тиском. Тим більше, що Україна тепер посідає місце у Раді людських прав при ООН. Це нагода, навіть якщо не дуже ефективний форум для порушення цього питання. Тут не справа тільки одної особи, хоч би директорки бібліотеки, але взагалі української національної меншини у Росії і ще один прояв безпощадної і зухвалої поведінки Москви проти загальноприйнятих норм цивілізованого світу та проголошеної війни Москви проти українців не тільки на Криму чи Донбасі.

Бібліотека, немов собор духовності українського народу, зберігає його найглибші цінності. Тому не випадково москалі її переслідують. Потрібна підтримка у цьому протистоянні й інших цивілізованих держав, але цього важко вимагати, коли сама Україна покищо не реагує.

Аскольд С. Лозинський,
Нью-Йорк

Православні єпископи діаспори про автокефалію для Церкви в Україні

Звернення Постійної Конференції Українських Православних Єпископів Поза Межами України видане 25 квітня.

Возлюбленому Духовенству, Монашеству та Вірним Української Православної Церкви в Діаспорі:

Христос Воскрес! Воистину Воскрес! Ми звертаємось до Вас усіх беручи до уваги останні події в Україні, як стосуються життя Української Православної Церкви. Якщо Ви ще не чули або не читали про ці події, що заповнили соціальні мережі та засоби масової інформації в Україні та за її межами, цим листом ми інформуємо Вас про те, що президент України з одноденним візитом відбув до Стамбула і зустрівся з Його Всесвятістю, Вселенським Патріархом Константинопольським Варфоломієм I, у Світлий Понеділок – 9 квітня 2018 року. Результатом цієї зустрічі став початок довгоочікуваного розгляду надання автокефалії Українській Православній Церкві в Україні.

Після повернення в Україну, Президент Петро Порошенко відразу розпочав процес спілкування з ієрархами українських православних юрисдикцій в Україні та з Верховною Радою України. Всі ієрархи двох із трьох юрисдикцій та переважна більшість Верховної Ради відреагували на емоційний заклик президента підтримати процес звернення із проханням до Його Всесвятості Патріарха Варфоломія та Священного Синоду Константинополя щодо просування вперед процесу надання Томосу Автокефалії для Церкви в Україні, яка протягом 1,030 років була канонічною територією Константинопольського Патріархату, з 988 року, коли наша нація була охрещена та прийняла Святу Православну Віру.

Навіть протягом 332 роки не канонічного, а часто заплутаного підпорядкування іншому православному патріархату, вірних України невдалося переконати, що вони не належать до влади Вселенського Патріархату. А це є проста історія, задокументована поколіннями Патріархів та Константинопольських Синодів, які ніколи не відмовлялися від своїх канонічних прав та привілеїв в Україні.

Вселенський Патріархат, через висвітлення у своїх соціальних мережах та через засоби масової інформації підтвердив, що розпочався процес розгляду автокефального статусу Церкви в Україні, який буде продовжуватись і на наступному засіданні Священного Синоду, який відбудеться в травні.

Президент Порошенко у всіх своїх публічних виступах та заявах про ці поточні події був неймовірно захопленим про можливість отримання автокефалії Українською Православною Церквою в Україні ще до святкування 1030-річчя (яке відзначатиметься в липні 2018 року) Хрещення України в Православну Віру у 988 році Рівноапостольним Великим Князем Володимиром.

Постійна Конференція Українських Православних Єпископів Поза Межами України написали відповідного листа про підтримку дій, проведених Його Всесвятістю та Константинопольським Священним Синодом щодо можливого надання Томосу Автокефалії Українській Православній Церкві. Ми запевнили Його Всесвятість у

безустанних молитвах за нього у цьому процесі, і не тільки ієрархів, але й мільйонів українців, духовенства та вірних в Україні та поза її межами.

Запрошуємо Вас усіх приєднатися до нашого звернення цією молитвою:

Молитва за об'єднання Української Православної Церкви

Господи Боже наш, Ти бачиш, як невидимі й видимі вороги розділили Українську Православну Церкву, а разом з нею і увесь український народ. Допоможи нам сприяти об'єднанню українського православ'я в єдину помісну Церкву, поклавши наріжним каменем апостольське правило, яке велить нам знати, що кожен народ, а серед них і український народ, повинен мати свого першого єпископа.

Напоум, Господи, наших розділених братів, щоб вони об'єдналися навколо Престолу Київського в єдину Церкву і щоб між усіма ними панувала християнська любов, бо Ти сказав: „По тому будуть пізнавати, що ви Мої ученики, якщо будете мати любов між собою”.

Зглянься на нас, Чоловіколюбний Господи, і не карай нас за наші провини вільні і не вільні, свідомі й несвідомі. Дай нам мати правдиву любов між собою, прости нам провини наші і не пам'ятай беззаконь наших.

Владико Многомилостивий, охорони й збережи Українську державу від тих, хто зазіхає на її незалежність і хоче розділити її, як Ти завжди оберігав християнські держави. Нехай єдина помісна Українська Православна Церква буде міцною духовною основою для неподільності Української держави та єдності народу нашого, нехай розвіються вороги його і нехай запанують в нас мир, злагода і єдність.

Ти, Господи, сказав: „Без мене не можете робити нічого”. Вислухай, Боже, благання вірних Твоїх і благослови розпочату справу єднання православних у Помісній Церкві Українській до успішного завершення привести. Святішому Патріярху Варфоломію, Українському Православному Єпископату, президенту, Верховній Раді та всім, хто для цього трудиться, мудрість та натхнення Духа Твого Святого пошли, і у добрій справі визнання Церкви Української до скорого завершення всіх приведи. Бо Ти милуєш і спасаєш нас, Боже наш, і Тобі славу возсилаємо, Отцю і Сину, і Святому Духові, нині і повсякчас, і на віки віків. Амінь.

З архипастирським благословенням,
† **Юрій**, Митрополит Української Православної Церкви Канади

† **Антоній**, Митрополит Української Православної Церкви США і в Діаспорі

† **Єремія**, Архiepіскоп Української Православної Єпархії Бразилії та Південної Америки

† **Даниїл**, Архiepіскоп Української Православної Церкви США та Західної Європи

† **Іларіон**, Єпископ Української Православної Церкви Канади

† **Андрій**, Єпископ Української Православної Церкви Канади

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Створили фільм про Українську Капелю Бандуристів

Нік Котов,
Орест Сушко

КАРНЕГІ, Пенсильванія. – 25 березня у залі Українського американського клубу відбувся показ документального фільму „Хоробра сімнадцятка“ – таку назву має картина українською мовою. В ній йдеться про історію першого складу Української Капелі Бандуристів, яка витримала страшні 1930-ті роки в СРСР, а в роки нацистської окупації в 1942 році музикантів насильно вивезли в Німеччину на примусові роботи. Там капеля виступала по таборах і своїм співом підтримувала остарбайтерів.

В 1945 році музиканти втекли в Мюнхен, який був звільнений американськими військами і в 1949 році мали змогу емігрувати в Сполучені Штати і, як біженці, оселитися в Дітроїті. Так саме музика допомогла їм вижити в цей лихолітний час і здобути свободу за океаном.

Режисер картини Орест Сушко, який проживає в Торонто, присвятив цей фільм своєму батькові Макарові Сушку, який був першим членом Української Капелі Банду-

ристів з Канади. З часом Григорій Китастих, музичний керівник цієї капелі, запросив його бути учасником хору, спершу в Німеччині, а згодом і в Канаді в 1949-1950-их роках.

Прем'єра фільму відбулася в Торонто під час міжнародного кінофестивалю в 2014 році. Дотепер ця стрічка була показана в багатьох містах Канади і США, а також в німецькому Дюсельдорфі і в Україні.

Показ фільму „Хоробра сімнадцятка“ в Карнегі відбувся на запрошення Українського Технологічного Товариства, головою якого є Джордж Гончар. Завдяки цьому товариству, а також Українському радіо в Пітсбургу, головою якого є Роман Комічак, де протягом декількох неділь поспіль звучала реклама цього фільму, громада мала змогу побачити цю історичну стрічку.

Фільм доступний українською та англійською мовами. А компакт-диск його можна замовити через веб-сторінку musicofsurvival.com.

Переклад: Світлана Дудкевич-Гончар.



У Харкові під час роботи над фільмом (зліва): Костянтин Черемський, Володимир Войт-молодший, Орест Сушко, Ао Лю, Майкл Еліс.

Поет Сергій Жадан відвідав Академію св. Юра

Ліза Донован

НЬЮ-ЙОРК. – 20 квітня студенти та вчителі Академії св. Юра зустрілись з відомим поетом, прозаїком і перекладачем Сергієм Жаданом, який відвідав школу, щоб з студентами поділитися своїм останнім музичним проектом. Учні теж зустрілися з директором-засновником мистецької групи „Яра“ Вірляною Ткач, яка переклала слово С. Жадана, а також розповіла про деякі проекти, над якими вона зараз працює разом з ним.

С. Жадан прочитав студентам деякі зі своїх поезій і показав один з останніх своїх музичних відеороликів, виконаних рок-групою „Жадан і Собаки“. Він також описав час, який провів на східному фронті в Україні, зокрема, в окупованому російськими військами Луганську.

С. Жадан видав 12 збірок поезій та сім романів, має понад 10 літературних нагород.



Сергій Жадан (в першому ряді третій зліва) серед учнів Академії св. Юра.

Провели конкурс „Слово Шевченка живе і вічне“

Ярослава Данишук

СОМЕРСЕТ, Нью-Джерсі. – Конкурс на найкраще виконання віршів Тараса Шевченка та пісень на його слова „Слово Шевченка живе і вічне“ при сприянні компанії „Міст-Америка“ відбувся 17 березня у Школі українознавства при Українській православній церкві-пам'ятнику св. Андрія Первозваного.

Перша тура конкурсу відбулася під час концертної програми на честь Шевченківських днів. Учні виконували вірші та пісні на слова Т. Шевченка. Найкраще виконання показали Марта Галагоза, Анна Гакало з 6-ої класи, Вероніка Наливайко з 8-ої класи, дует В. Наливайко і Дарка Борси, Максим Дейнеко з 5-ої класи, Олександра Кальна з 6-ої класи, Анастасія Литвин з 6-ої класи, тріо дівчат у складі Яни Мигаль, Тетяни Лабовки та В. Наливайко.

У другій турі у виразному прочитанні віршів відзначилися Марко Стадницький, Катерина і Роман Добричі, Влад Рудий, Тимофій Резнік.



На сцені учні молодших класів.



Проф. Лада Коломиець у Товаристві „Свята Софія“ США. (Фото: Стефан Фартушок)

Про Григорія Кочура говорили у Філядельфії

Александра Вебстер

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – 19 квітня на форумі Товариства „Свята Софія“ США та Осередку Праці Наукового Товариства ім. Шевченка у Філядельфії відбувся виклад завідувача катедри теорії та практики перекладу з англійської мови Інституту філології Національного університету ім. Тараса Шевченка проф. Лади Коломиець на тему „Асиметричні виклики радянському колоніалізму: інтинська міжнародна громада дисидентів і табірна поезія Григорія Кочура (1908-1994)“.

Перекладач-політолог, літературознавець і громадський діяч Григорій Кочур, який 10 років провів у радянських таборах примусової праці (1943-1953), відіграв надзвичайно впливову роль у формуванні української школи перекладу в період після Другої світової війни. Радянська влада вважала його та його дружину „ворогами народу“. Їх роз'їдали та помістили на 10 років у табір „Інталаг“, розташований біля містечка Інта, в Республіці Комі Російської Федерації.

Тут він посів провідне місце серед в'язнів з інтелігенції, не припиняв

творчої діяльності, перекладав, писав вірші, вивчав із допомогою в'язнів інші мови, зокрема естонську, латвійську, вірменську, грузинську, долучав до цього друзів. Активне духовне життя допомагало протистояти реаліям каторги.

Як підкреслила доповідачка, інтинська інтелектуальна громада відіграла особливо важливу роль в особистому зростанні Г. Кочура як поета і перекладача, і ширше, у формуванні різнобічного літературного середовища, яке сьогодні

(Закінчення на стор. 12)

Надходить пластове літо з різноманітними таборами, вишколами

Ната Воронка-Білаш

ДЖЕНКІНТАВН, Пенсильванія. – Кожний пластун очікує літа, коли є нагода поїхати на пластові табори і зустрітися із своїми друзями з інших станиць. Цього літа відбудеться ряд таборів і вишколів у США.

Пластове літо починеться з вишколів, від 23 червня до 5 липня відбудуться Школа Булавних і Лісова Школа у Гантерських горах і лісах штату Нью-Йорк для тих, котрі зацікавлені бути юнацькими впорядниками на таборі і у станиці. Цього року відбудеться 50-ий табір вишколу Школи Булавних, тому готується урочисте святкування 30 червня-1 липня не лише для цього-річних учасників, а і для випускників школи.

Вишкіл Новацьких Впорядників для тих, котрі хочуть провадити заняттями для новацтва на таборах



Учасники „Школи Булавних“. (Фото: Ляріса Чебіняк)

і по станицях, відбудеться 24 червня-4 липня на пластовій оселі „Вовча Тропа“, в Іст Четгем, Нью-Йорк.

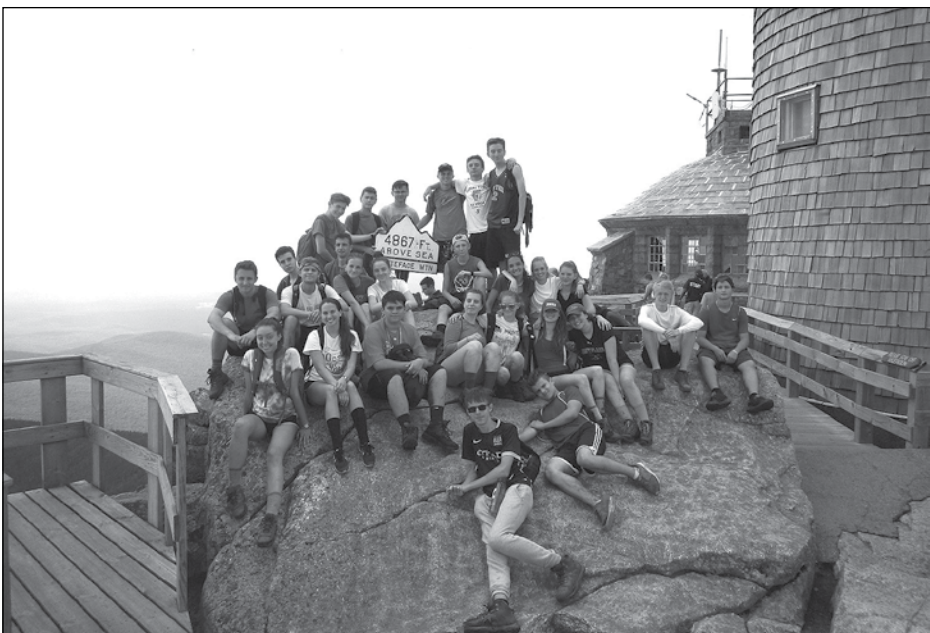
Виховно-вишкільні тритижневі пластові табори відбудуться 7-28 липня на пластових оселях „Вовча Тропа“, „Новий Сокіл“ в Норт-Колинсі, Нью-Йорк, і „Писаний Камінь“ у Мідлфільді, Огайо. В додатку на оселі „Вовча Тропа“ 7-22 липня відбудеться табір Старшого Юнацтва для юнацтва у віці 16-18 років.

Для тих пластунів, котрі хочуть продовжити своє пластове літо, є додаткові табори, заплановані на серпень. Табір скелелазання для юнацтва відбудеться 29 липня-4 серпня в скелястих горах Вірджинії, а Морський табір, зосереджений над морському пластуванню, відбудеться у Пенсильванії 4-11 серпня.

За детальними інформаціями про табори слідкуйте у пластовій соціальній мережі: www.plastusa.org.



Показовий впрод на оселі „Новий Сокіл“. (Фото: Роман Левицький)



Таборовики „Вовчої Тропи“ на горі Вайтфейс. (Фото: Марко Мулик)

Українці розповіли про Чорнобиль



Учасники виставки (зліва): Леся Попель, Богдан Боднарук, Неля Лехман, Віра Боднарук, Мирося Футей, Іванка Олесницька та суддя Богдан Футей.

Віра Боднарук

ОСПРЕЙ, Фльорида. – Члени Громадського комітету південно-західної Фльориди взяли участь у відзначенні „Дня Землі“ 21 квітня в „Oscar Scherer State Park“. Це була нагода розповісти про Чорнобильську трагедію в Україні, яка сталася 26 квітня 1986 року. На столі, над яким був напис „Chornobyl Nuclear Disaster“, були розкладені книжки, летючки, жетони та інші матеріали про Чорнобильську аварію, а також інформація про Україну та сучасну війну з Росією на Донбасі.

Виставку підготували Неля Лех-

ман та Віра Боднарук з допомогою д-ра Богдана Боднарука, які вже понад 10 років беруть участь у „Дні Землі“ на Фльориді. Допомогали розповідати про Чорнобильську аварію та її наслідки, а також про сучасну ситуацію в Україні, членки 56-го Відділу Союзу Українок Америки Леся Попель (голова), Іванка Олесницька, Оксана Лев, Таня Сілецька, Мирося Футей та суддя Богдан Футей.

Українська громада в Норт-Порті пом'янула жертви Чорнобиля в соборній Панахиді 29 квітня в церкві св. Андрія при Українському релігійному та культурному осередку.

Відбулися загальні збори НТШ в Канаді

ТОРОНТО. – На загальних зборах Наукового Товариства ім. Шевченка (НТШ) в Канаді, що відбулися 13 квітня в Пластовому домі ім. Гуцуляків, одноголосно переобрано д-ра Дарію Даревич головою. До Дирекції вибрані Софія Березовська, д-р Марта Дичок, Таня Джулинська, д-р Микола Держко, Олесь Дольницький, Ігор Томків, Христя Колос, д-р Галина Костюк, Олена Лакома, д-р Олександр Романко і д-р Дагмара Турчин-Дувірак. До Контрольної Комісії обрано Марту Трофименко на голову, Христину Цурковську і д-ра Віктора Остапчука.

Загальні збори відкрила голова НТШ д-р Д. Даревич. Вона привітала присутніх, особливо голову Осередку в Оттаві д-ра Миколу Біланюка і на телефонному зв'язку голову Осередку в Монреалі д-ра Любу Жук і д-ра Миколу Сороку, члена Управи Осередку в Едмонтоні.

Д. Даревич нагадала, що відійшли у вічність в останній каденції проф. Орест Субтельний, д-р Ярослав Барвінський, Галина Копач, Орест Павлів, д-р Петро Саварин, проф. Богдан Лаврук, Надія Хмара Олійник, проф. Теофіл Кіс, проф. Володимир Шелест. Присутні хвилиною тиші вшанували їх пам'ять.

Д. Даревич повідомила, що новими членами-кореспондентами НТШ стали з Торонто д-р Олександр Басмат (секція стилістики і прикладних наук), д-р Таїсія Ківшар (секція бібліотекознавства і книгознавства), д-р Андрій Ковальський (секція суспільних наук), Андрій Кудла-Винницький (секція філоло-



Члени Дирекції і Контрольної Комісії НТШ (сидять зліва): Христя Колос, Марта Дичок, Дарія Даревич, Микола Держко, Таня Джулинська, (стоять): Євген Ладна, Тарас Кознарський, Олесь Дольницький, Дагмара Турчин-Дувірак, Ігор Томків, Галина Костюк, Софія Березовська.

гічна), д-р Соня Прокопець (секція біології і медицини), з Сент-Джон д-р Марія Лесів (секція мистецтвознавства), з Едмонтону д-р Іван Козаченко (секція суспільних наук), д-р Світлана Крис (секція філологічна),

На внесок голови збори іменували відомого мецената Костя Темертея Почесним членом НТШ за його вагому і довголітню підтримку української культури і науки та уповноважили дирекцію вручити йому грамоту Почесного члена НТШ.

Про діяльність дирекції у 2016-2018 роках звітувала Д. Даревич на

підставі звітів членів дирекції. НТШ діє в Канаді від 1949 року. В Торонто діє дирекція НТШ, а його осередки – в Едмонтоні, Монреалі та Оттаві. Товариство має 224 члени, п'ята частина яких – науковці і студенти, недавно прибули з України.

Наукові доповіді залишаються однією з головних ділянок праці НТШ в Канаді. У звітному періоді відбулося 36 доповідей: 19 в Торонто, 11 в Едмонтоні, чотири в Монреалі та дві в Оттаві. Доповіді знайомлять членів НТШ та українську громаду з найновішими дослідженнями працею українських науковців в Канаді, Україні та інших країнах. Від травня 2017 року доповіді в Торонто відбуваються в залах Олд Милл завдяки спонсорам – Українському Культурному Центру і Українській Кредитовій Спільноті „Будучність” в Торонто.

Окрім доповідей, відбулися дві спільні імпрези на запрошення Науково-освітнього центру вивчення Голодомору.

За останні два роки відбулося в Торонто три наукові конференції. 22 жовтня 2016 року відбувся симпозіум, присвячений 150-літтю від дня народження Михайла Грушевського. Симпозіум зорга-

нізувало НТШ спільно з Центром Дослідження Української Історії ім. Петра Яцика Канадського Інституту Українських Студій. Конференція 3 грудня 2016 року була присвячена 125-літтю поселення українців у Канаді. На конференції виступили дев'ять членів НТШ. На конференції 2 грудня 2017 року, присвяченій подіям 1917 року в Україні і 150-літтю канадської конфедерації, виступили вісім членів НТШ та Генеральний консул України в Торонто Андрій Веселовський.

З фінансовою допомогою НТШ вийшли книжки Максима Тарнавського „Нечуваний Нечуй” у видавництві „Лаурус” в Києві, де НТШ подано як співвидавця, Сергія Ціпка „Starving Ukraine: The Holodomor and Canada's Response” у видавництві Університету Ріджайна. В 2017 році надано фінансову субсидію на видання книжки Н. Кононенко „Ukrainian Epic and Historical Song: Folklore in Context” у видавництві „University of Toronto Press”.

На пропозицію проф. М. Тарнавського НТШ в Канаді стало видавцем журналу „Ukrainian Literature: Journal of Translations”. Цей журнал існує від травня 2001 року, але від четвертого числа, журнал не мав ні видавця, ні спонсора. П'яте число з'явилося в лютому 2018 року завдяки НТШ в Канаді. Дирекція видала два числа „Бюлетеня НТШ”.

НТШ надає щорічну стипендію в сумі 5,000 дол. на опрацювання наукових статей. В 2016 році стипендію одержав д-р Валерій Полковський на статтю „Петро Саварин: будівничий українського життя в Канаді”. В 2017 році стипендію одержав д-р Томас Приймак на статтю „Jaroslav Rudnytskyj, the Royal Commission, and the Emergence of Official Multiculturalism in Canada”.

Звіт Контрольної Комісії представив її голова Євген Ладна. Збори прийняли ряд рекомендацій, які прочитав голова Резолюційної комісії Михайло Траф'як. Між ними була рекомендація активніше залучати до участі в діяльності НТШ молодих науковців – студентів, магістрантів і докторантів.

НТШ в Канаді

ЗАКЛИКАЄМО ЧЛЕНІВ УНСОЮЗУ (50+) та ДРУЗІВ!

ПРИЇДЖАЙТЕ НА СОЮЗІВКУ



WEALTH & RETIREMENT PLANNING



GOLF & HIKING



WINE TASTING & BINGO



WELLNESS & NUTRITION



**Неділя, 10 червня –
п'ятниця, 15 червня**

Реєстрація в неділю, 10 червня 2018,
від 6-ої год. вечора на СОЮЗІВЦІ

Побут включає 5 нічлігів, харчування від понеділка зі сніданком до п'ятниці з полуденком, бенкет, доповіді, розвагові програми та податки, і чайові.

\$499 від особи, якщо дві особи в кімнаті,

\$599 від особи, якщо одна особа в кімнаті,

лише Бенкет у четвер, 14 червня 2018 р., – \$75 від особи.

**ЗАМОВЛЯЙТЕ
КІМНАТИ
ВЧАСНО**



Не забувайте вишиванки на бенкет!

По можливості привезіть
речі на ліцензію!

СОЮЗІВКА тел.: 845-626-5641

За інформаціями звертатися до Оксани Тритяк, тел. 973-292-9800 дод. 3071,
або до Мirona Колінського дод. 3036

Сергій Плохій

професор катедри
української історії
ім. Михайла
Грушевського
Гарвардського
університету

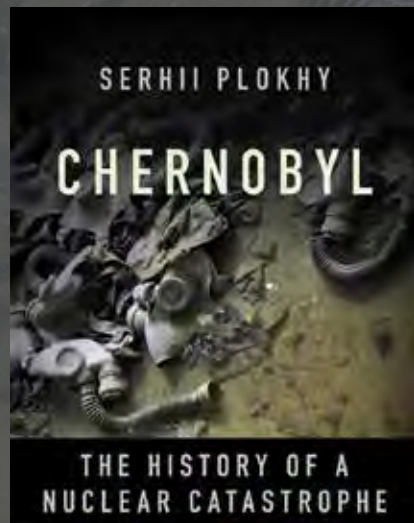
Автор книжок:
• *Остання імперія: Останні дні Радянського Союзу*
• *Брама Європи. Історія України*
• *Людина з отруйним пістолетом*
• *Утрачене царство*



Чорнобиль. Історія ядерної катастрофи (2018 р., Basic), це історія аварії на Чорнобильській АЕС, яка стала початком кінця Радянського Союзу. Чорнобиль – остаточна історія найгіршої ядерної катастрофи в світі.

**ПРЕЗЕНТАЦІЯ КНИЖКИ
Неділя, 20 травня
2018 р.
о год. 2 по пол.**

Вступ: \$10



Можна буде придбати книжку
та отримати автограф



УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

222 East 6th Street
New York, NY 10003

www.ukrainianmuseum.org



*Український Народний Союз
запрошує Вас на*

БЕНКЕТ УНСОЮЗУ З НАГОДИ 39^{ТОЇ} КОНВЕНЦІЇ

*присвячений заснуванню добродійної акції
УНСоюзу - "Розвиток Союзівки"*

СУБОТА, 19^{ГО} ТРАВНЯ, 2018 7:30 ВЕЧОРА

КОКТЕЙЛЬ - 7:30 ВЕЧОРА НА ТЕРАСІ "ВЕСЕЛКА"

БЕНКЕТ - 8:30 ВЕЧОРА В ЗАЛІ "ВЕСЕЛКА"

SOYUZIVKA HERITAGE CENTER
216 FOORDMORE ROAD, KERNHONKSON, NEW YORK

У ПРОГРАМІ

ПРИСЯГА ЧЛЕНІВ НОВООБРАНОГО
ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНСОЮЗУ

ГОЛОВНА ДОПОВІДЬ - АНДРІЙ ФУТЕЙ, ПРЕЗИДЕНТ, УККА

БЛАГОДІЙНИЙ КОНЦЕРТ

ОСОБЛИВІ ГОСТІ - ТАРАС ЧУБАЙ І ПАВЛО ТАБАКОВ

ДАТОК: \$150 ВІД ОСОБИ

RSVP: SOYUZIVKA - (845) 626-5641

Contact us:

888-538-2833

PREMIER NINE*

4%

ALSO AVAILABLE:

SELECT SEVEN - 3.5%*

STARTER FIVE - 3.0%*

* First year rate. Second Year Rate - 3.0%.
All annuity rates are subject to change. Not available in all states

Ukrainian National Association, Inc.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

General Information: 800-253-9862 • Fax: 973-292-0900

www.UkrainianNationalAssociation.org

facebook.com/UkrainianNationalAssociation



Ключі до російської...

(Закінчення зі стор. 1)

ся від Росії не лише тому, що національна свобода є самоцінна, не тому, що кожна нація врешті-решт цього прагне, а тому, що виривалася з-під влади вічного зла, яким завжди була російська імперія. І всю міру цього зла, його якусь замежну, якусь метафізичну сутність дуже тяжко побачити зі сторони.

Тут потрібні свідчення зсередини явища, і їх маємо дуже багато. Російське суспільство, як і кожне людське суспільство, ніколи не було і сьогодні не є однорідним. Інтелектуальні і моральні контрасти в ньому значно яскравіші, ніж будь-де. Нехай там небагато великих у своїй чесності і мужності людей, нехай вони ніколи не мали і сьогодні не мають впливу ні на державу, ні на темну народну масу, але ті особистості допомагають нам зрозуміти, що це таке – московська держава і чому нині в опитуваннях щодо найвидатніших діячів російської історії росіяни першим називають нелюда Сталіна.

Ось бачення з XIX ст.:

Філософ Петро Чаадаєв: „У нашій крові є щось таке, що унеможливило будь-який істинний прогрес“.

Поет Олексій Толстой: „Московія – душа тайги, монгольська, дика, звіряча“.

Письменник-психолог Федір Достоєвський: „Росіяни – це народ, що блукає по Європі, шукаючи, що можна зруйнувати, знищити, й то заради розваги“.

Письменник Іван Тургенєв: „Росіянин – найбільший і найнахабніший брехун на білому світі“.

Релігійний філософ Іван Аксаков: „Ой, як тяжко жити в Росії, в цьому смердючому центрі фізичної і моральної розпусти, підлості, брехні і злочинства...“.

З XX ст.:

Письменник Максим Горький: „Найважливішою прикметою російського народу є його садистична жорстокість“.

Письменник Михайло Булгаков про московитів: „Не народ, а худоба, хам, дика орда душогубів і злочинців“.

Релігійний філософ Іван Шмєльов: „Росіяни – це народ, що ненавидить свободу, обожнює рабство, любить ланцюги на своїх руках і ногах, бруд-

ний фізично і морально, готовий у будь-який момент пригнічувати все і всіх“.

Письменник Олександр Солженіцин: „Нема в цьому світі дріб'язковішої, сволочної і хамовитішої натури, ніж кацап. Народжений в більшовицько-нацистській країні, вигодуваний пропагандою зверхності цей виродок ніколи не стане людиною. В його країні нема друзів – або холоді, або вороги. Його країна здатна тільки погрожувати, принижувати і вбивати. І за збереження Росією цього статусу рядовий кацап готовий пожертвувати власним життям, життям своїх батьків і дітей, якістю буття власного народу. Істинно: кацапи – звірі...“.

І вже тепер, з висоти XXI ст.:

Письменник Віктор Єрофєєв: „В Росії панує архаїчний спосіб мислення, який все оцінює з точки зору „наше – не наше“ і твердо вірить, що „наше“ в жодному разі не можна зраджувати, а чуже – можна і треба... Ми – нащадки жорстокої ідеології, котру вбивали в людські голови, вирощуючи рабську психологію, страх і недовіру до всього нового...“.

Російський опозиційний до Воло-

димира Путіна політик Костянтин Боровий: „Що ви можете? Крім як знищити весь світ, ви нічого не можете і не пропонуєте, тому співаєте самі собі дифірамби. Тим часом світ добре розуміє, ким ви є насправді – відсталодика папуасія зі смішною претензією на велич...“.

Генадій Харамоос-Тюньдєшев, доцент Інституту історії і права Хакаського державного університету, автор дослідження „Великий хан Батий – засовник Російської державності“: „За менталітетом Росія – азіатська країна. Є невелика частка населення, котра воліє відчувати себе європейською. Однак, переважна маса, належавши формально до європейської раси, має азіатський менталітет. Це пов'язане з традиційною етикою, силою звичок, з предками, зі спадковістю, з авторитарністю політичних керівників. Іншими словами, росіянам надзвичайно тяжко навчитися жити у свободі...“.

Оце і є ключі до „загадкової“ російської душі. Тому ні для України, ні для інших колишніх советських республік не було іншого способу вижити, як тільки унезалежнившись від Москви.

100-річчя Гончара...

(Закінчення зі стор. 4)

криття Музею-кімнати Олеса Гончара, створеного науковцями з активною участю онуки О. Гончара письменниці Лесі Гончар, скульптора Руслана Найдя та активним сприянням президента Малої Академії Наук України Станіслава Довгого.

Першими відвідувачами музею стали В. Гончар, донька письменника Людмила, онука Леся, письменники, громадські і культурні діячі. Віднині завідувач Мар'яна Кошарська

проводитиме екскурсії для студентів і широкої громадськості. Ювілейні заходи продовжились урочистим засіданням в актовій залі Інституту філології та врученням Державної літературної премії ім. О. Гончара. Її лавреатом стала письменниця Тетяна Пишнюк-Фольварочна за книгу „Нерозгаданий постскриптом“.

Відзнакою Комітету з присудження премії ім. О. Гончара також була нагороджена Світлана Йовенко за повість „Київ, вставай!“. На урочистості прибули засновники Міжнародної німецько-української премії ім. О. Гончара для молодих письмен-

ників – літераторка Тетяна Куштівська та підприємець Дітер Каренберг. Вони також стали меценатами новоствореного музею. Відбулося спецпогашення поштового маркованого конверту, який „Укрпошта“ 28 березня ввела в обіг на честь 100-річчя О. Гончара.

Виступили гурт „Шпилясті кобзари“, композитор та виконавець Ігор Якубовський, дует „Сестри Адріана та Мідея Наруцькі“ та мецо-сопрано Ольга Мельничук.

Цього ж дня академік-секретар Відділення літератури, мови та мистецтвознавства Національної Ака-

демії Наук України академік Микола Жулинський і академік Микола Сулима взяли участь у покладанні квітів на могилу О. Гончара на Байковому цвинтарі.

Урочисте засідання, присвячене ювілею українського класика, відбулось у Національному музеї літератури України, на якому виступив з доповіддю М. Жулинський. 17 квітня у приміщенні столичного Будинку кіно відбулась прем'єра документального фільму „Стежками Олеса Гончара“, який створив режисер й меценат Валерій Степанян-Григоренко.

Про Григорія Кочура...

(Закінчення зі стор. 9)

згадується в цілій низці наукових публікацій як Ітинська школа.

Фактично, завдяки Г. Кочурові та іншим українським поетам, приналежним до ітинської інтелектуальної громади, українська поезія продовжувала розвиватися у 1940-1950-ті роки, поєднуючи традиційну систему віршування з пошуком неокласичних форм. Таким чином, поява Ітинської школи забезпечила наступність поколінь перед 1970-1980-ми роками, коли на літературній сцені з'явилися неомодерністські школи.

Після звільнення у 1953 році він оселився з дружиною в містечку Ірпін під Києвом. Його називали „непохитним перекладачем“, а його дім перетворився на „Відкритий університет“ для молодших поколінь українських перекладачів та літераторів.

Г. Кочур належав до ключових фігур національно-культурного відродження в Україні у 1960-ті роки. Його оселя в Ірпіні була центром, де збиралася опозиційно налаштована творча інтелігенція. Після першої хвилі арештів серед української інтелігенції в 1965 році Г. Кочур в числі 139 авторів підписав лист-протест на захист своїх друзів і близьких знайомих.

У 1970-ті роки Г. Кочур став усе частіше потрапляти до списків тих, кого „розбирали“ на різних зборах, попав до „чорних списків“, зокрема, за те, що зустрічався з українськими літераторами з-за кордону. За другої хвилі репресій серед української інтелігенції в 1973 році Г. Кочур відмовився дати свідчення проти Євгена Сверстюка, був виключений зі Спілки письменників України (СПУ), позбавлений можливості публікуватися.

Тільки 1988 року Г. Кочур відновлений в СПУ. У 1989 році видана невелика збірка його віршів „Ітинський зошит“, його табірною поезією з царства „дротяного дра-

кона“. У 1991 році виданий том вібраних перекладів „Друге відлуння“. Помер в 1994 році.

Г. Кочур – лавреат премії ім. Максима Рильського за переклади і Державної премії ім. Тараса Шевченка за книгу „Друге відлуння“. „Своєю перекладацькою майстерністю він надзвичайно збагатив українську літературу залученням до українського читацького поля видатних класичних поетів та прозаїків, а також низки важливих письменників XX ст.“, – підсумувала Л. Коломиець.

У ході вечора доповідачка зачитала низку віршів Г. Кочура.

Товариство „Свята Софія“ США

Президент СКУ...

(Закінчення зі стор. 5)

пацією Криму Російською Федерацією та грубим порушенням людських прав кримськотатарського населення Е. Чолій обговорив під час зустрічі з проводом Асоціації з культурної і взаємної підтримки кримських татар на чолі з Мюкреміном Шахіним.

У окремих зустрічах в Анкарі взяли участь Радник-посланник Посольства України в Туреччині Наталія Лопатіна і Перший секретар з культурних питань Посольства Ореста Старак, а в Ізмірі – Генеральний консул України в Стамбулі Олександр Гаман.

* * *

22-23 квітня Е. Чолій здійснив візиту до Баку, Азербай-

джан, де під час зустрічей з владними структурами подякував за підтримку територіальної цілісності України, згадав Героя України капітана Алігара Бабаєва, азербайджанця за походженням, який загинув на війні в східній Україні, а також українців Віктора Серьогіна, Руслана Половинка і Олега Бабака, які захищали Нагорний Карабах як частину території Азербайджану.

Е. Чолій привернув увагу до нинішньої агресії Російської Федерації, яка незаконно окупувала Крим і веде збройні дії на сході України, але й розгорнула дестабілізаційні дії по всьому світу. Президент СКУ закликав Азербайджан включати Україну до будівництва нових систем газопроводів, визнати Голодомор геноцидом українського народу та сприяти

запровадженню цієї теми в освітню програму.

22 квітня президент СКУ побував на Службі Божій у Римокатолицькій Церкві Непорочного Зачаття Пресвятої Діви Марії. Того ж дня Е. Чолій разом з Послом України в Азербайджані Олександром Міщенком, працівниками Посольства та представниками місцевої влади і української громади поклав квіти до пам'ятника Тарасові Шевченкові, а на другий день віддав шану Особливій дипломатичній місії Української Народної Республіки в Азербайджані в 1919-20 роках біля меморіальної дошки.

Президент СКУ мав зустріч з активістами Українського конгресу Азербайджану на чолі з Юрієм Осадченком та Української громади ім. Івана Франка у Сумгаїті на чолі з Таміллою Мусаєвою.



Біля меморіальної дошки Особливій дипломатичній місії Української Народної Республіки в Азербайджані у 1919-1920 роках (зліва): Юрій Осадченко, Євген Чолій та директор Представництва СКУ зі зв'язків з міжнародними організаціями в Брюсселі Марина Ярошевич. (Фото: СКУ)

Відроджується національна кінематографія України

16 березня „Свобода“ у редакційній статті „Ще одне досягнення України“ відзначила відродження національної кінематографії молоді держави. На підтвердження цього громадський кореспондент Георгій Лук'янчук з Києва надіслав до редакції вміщені нижче вістки про нові події у сфері кінематографії.

„Крути“ – важливий фільм для виховання української нації



Акторська група фільму на презентації. (Фото: Георгій Лук'янчук)

Історичний фільм „Крути 1918“ (режисер Олексій Шапарев, автор ідеї та сценарист Костянтин Коновалов) присвячено 100-річчю бою на залізничній станції Крути, де 29 (за останніми дослідженнями істориків – 30) січня 1918 року українські воїни, переважно студенти Університету св. Володимира та юнкери із куреня Січових Стрілців, не маючи військового досвіду на чотири дні затримали наступ більшовиків на Київ, що дало змогу укласти українській делегації Брест-Литовський мир, який означав міжнародне визнання незалежної української держави.

Важливим фільмом для виховання української нації назвав стрічку „Крути 1918“ Віце-прем'єр-міністр України Павло Розенко під час її презентації 25 січня творчою групою у столичному кінотеатрі „Оскар“: „Все українське суспільство має подивитися цей фільм. Ми повинні зрозуміти чому на початку ХХ ст. не вдалося відстояти державність, чому вона була знищена. Як і згадати те, що без

українського війська не може бути української держави!“.

„Ця стрічка – не просто реконструкція бою, це історія через кохання, – підкреслив Міністер культури Євген Нищук. – Це легенда, яка може бути світовою“.

Фільмування почали 8 вересня 2017 року в Межигір'ї, а основні події фільму розгорталися на Софійській площі, у Київській фортеці, вулицях столиці та на Троєщині, де облаштували київський залізничний двірцевий. Саму станцію Крути знімали у селі Сингаївка Черкаської області.

У стрічці задіяно близько 1,000 акторів, якими стали також 150 бійців Національної гвардії, що взяли участь у масових сценах. Головні ролі у стрічці зіграли Євген Ламах, Надія Коверська, Андрій Федінчик, а Є. Нищук знявся у ролі батька одного із воїнів.

Продюсер стрічки Андрій Корнієнко повідомив про перемовини з міжнародними компаніями щодо показу цього українського фільму за кордоном.

Створено фільм про будинок „Слово“

8 листопада 2017 року в кінотеатрі „Жовтень“ відбулася київська прем'єра документальної стрічки „Будинок „Слово“. А 9 листопада фільм, присвячений долям покоління „Розстріляного відродження“, представили режисер Тарас Томенко та продюсер Олег Щербина публіці столичного Будинку кіно.

Кіносценарій, авторами якого є Т. Томенко і поетеса Люба Якимчук, став переможцем конкурсу „Коронація слова 2015“.

Творці фільму упродовж п'яти років шукали інформацію про українську інтелігенцію у приватних колекціях, архівах Служби безпеки України та літературних інститутів. Вони перебрали тися-



Будинок „Слово“ у Харкові.

(Закінчення на стор. 18)

Вручено нагороду „Золота дзига“



Ведучі „Золотої дзиги“ Василіса Фролова та Ахтем Сеїтаблаєв. (Фото: Георгій Лук'янчук)

20 квітня у Конгресово-виставковому центрі „Парковий“ відбулося вручення нагород другої національної кінопремії „Золота дзига“. Ведучими стали кінорежисер і актор Ахтем Сеїтаблаєв й модель-телеведуча Василіса Фролова.

Переможців з 77 стрічок, які брали участь у конкурсі, визначила Кіноакадемія шляхом двоетапного голосування. Премію вручили у 18 номінаціях. Серед них – чотири нові: найкращі художники з гриму й костюмів, найкращий

звукорежисер, а також „Вибір глядача“.

Стрічка А. Сеїтаблаєва „Кіборги“ отримала „Золоту дзигу“ як найкращий фільм року. У номінації „Вибір глядача“ нагороджений фільм „Dzidzio Контрабас“ режисера Олега Борщевського. Найкращим документальним фільмом став „Будинок „Слово“ режисера Тараса Томенка. Найкращим артистом визнаний В'ячеслав Довженко, а найкращою артисткою – Дар'я Плахтій.

Фільм відкриває підступи Росії

В середині березня протягом трьох вечорів українські телеглядачі дивилися на фільм „Гібридна історія“ військового журналіста Сергія Лойка, автора книг „Аеропорт“ та „Рейс“.

Перед прем'єрою фільму відбулася прес-конференція в „Укрінформі“ С. Лойка та Дмитра Кириченка, видавця „Брайт-Стар“, під час якої автор поділився історією створення цього документального фільму.

Троє українців, колишніх учасників війни, які зі зброєю в руках захищали свою батьківщину, раптом їдуть на сім днів до Москви як прості заробітчани. У них був складний маршрут Москва-Тольяті-Курчатова, в цих трьох містах вони повинні були зображати з себе терористів-підіривників. Двоє хлопців відразу ж зрозуміли, що вони беруть участь у чомусь небезпечному і дуже поганому. Тож вночі вони помчали назад в Україну. А жінка, яка їх найняла на цю „роботу“, після того як вони повернулися і все розповіли в Службі безпеки України, опинилася у в'язниці.

С. Лойко розповів: „Шар за шаром ми розкрили цілу низку оперативних заходів на території України, яка повинна була, я думаю, закінчитися військовим вторгненням і новою військовою кам-



Автор фільму Сергій Лойко та Дмитро Кириченко, видавець „Брайт-Стар“ під час прес-конференції. (Фото: Георгій Лук'янчук)

панією. Сюди вписуються й анексія Криму, вторгнення в Україну, війна в Сирії“. С. Лойко підкреслив, що його фільм – це дослідження методів гібридної війни. Фактично це документальна історія однієї оперативної спецгрупи під назвою Федеральний інформаційний центр „Аналітика і безпека“.

Автор зазначив, що навряд чи цей фільм покажуть в путінській Росії, але фільм після прес-конференції можна буде переглянути в інтернеті по всьому світі.

ARKA

Вишиванки, хустки, нитки, тканина до вишивання, рушники, коралі, пояси, кераміка, різьба

89 East 2nd St., New York, NY 10009

Tel.: 212-473-3550

ПОСТАТІ

Нечуй-Левицький був борцем за визволення України

Володимир Поліщук

2 квітня минуло 100 літ відтоді, як відійшов у вічність клясик українського письменства Іван Нечуй-Левицький. Його хрестоматійне ім'я відоме, певно, всім в Україні, бо ж „Кайдашеву сім'ю“ чи „Миколу Джерю“, смію думати, читала більшість колишніх і теперішніх школярів. За останні 30 років десятиліття про постать і слово І. Нечуя-Левицького мовлено багато такого, про що в „радянські“ десятиліття не йшлося й не могло йти-ся з причин передовсім ідеологічно-політичних.

Без усяких натяжок можна твердити, що І. Нечуй-Левицький був свідомим борцем за національне визволення України, борцем проти великоросійського (московського) імперського режиму. Той зовсім не кремезний, лагідний, тихий, спокійний чоловік, як про І. Нечуя-Левицького писали його сучасники, котрий, за висловом Івана Франка, був „всеобіймаючим оком України“, уважним обсерватором життя, причому не тільки українського, а й усеросійського та європейського.

І. Нечуй-Левицький – енциклопедично освічена людина свого часу: фаховий історик, про що свідчать не тільки твори історичної тематики („Князь Ієремія Вишневецький“, „Гетьман Іван Виговський“ – останній, до слова, за радянських часів був під забороною), а й численні історичні нариси про українських гетьманів та інші події; автор підручників з української мови, глибокий релігієзнавець (перекладав Біблію), етнограф і фолклорист, про що свідчать відповідні його праці й нариси, скажімо, „Світогляд українського народу: ескіз української мітології“ тощо.

Судячи з його листів і культурологічних трактатів, І. Нечуй-Левицький був добре обізнаний із філософськими й політологічними працями мислителів Європи і світу, кваліфіковано в них розбирався. Зі зрозумілих причин покоління українців не знали про глибокий і багатий його світогляд, явлений не тільки в хрестоматійних і позахрестоматійних (зокрема й замовчуваних, як-то згадані твори й нариси історичної тематики чи навіть „Хмари“, на які імперська влада поглядала вельми підозріло), а особливо в його культурологічних трактатах, захованих у глибокі сейфи і схрони. Ідеться про культурологічні трактати „Непотрібність великоруської літератури для України і для слов'янщини (Сьогоднішнє літературне прямування)“ та „Українство на літературних позовах з Московщиною“.

Львівський дослідник Михайло Чернописський, завдяки старанням якого маємо нині можливість користуватися згаданими трактатами, в передмові до одного з перевидань описав ледь не детективну історію пошуків згаданих студій І. Нечуя-Левицького: „Після тривалих пошуків працівники бібліотеки у Львові принесли мені голий блок книжки – без обкладинок, без титульної сторінки, а отже, й без імені автора та назви. І, виявляється, це один-єдиний залишок від книжки на цілу книгозбірню.

Недопалок... Його, обезголовленого, врятувала якась щира душа, що мала нещастя бути свідком страшного варварства інквізиторів ХХ ст. Гірко було усвідомлювати, що по великій спустошеній Україні тисячі і тисячі студентів, аспірантів, викладачів-філологів, істориків, журналістів та й усіх інших читачів і через 100 років (згаданий „недопалок“ був надрукований у 1891 році) не почують сигнал тривоги перед навалюю новітніх ординців на Україну від її гострозорого баштового дозорця“.

Варто зачитувати хоча б такі промовисті фрагменти трактату „Українство на літературних позовах з Московщиною“:

„В Росії „обрусіння“ (під Росією тут мається на увазі Російська імперія, а під „обрусінням“ – по-сучасному – русифікація чи й зовсім по-новітньому – впровадження „русского міра“) йде не днями, а немов годинами, неначе в ньому спасіння не тільки Росії, але й усього світу від якоїсь напасті. Автономії провінцій і народів ламають, національності гнуть і скручують в обід. Скрізь нищать національні мови, національні літератури, скрізь бачимо національний великоруський натиск, котрий постановив собі неначе яке завдання, знищити до останку усі національності в Росії і повеликорусити їх. Найважчий притиск від цієї системи випав на долю України“.

Трохи далі: „Ми вважаємо на національну нетерплячість великоросів, як на вияв расовий, дуже примітивний, схожий з релігійною нетерплячістю давніх народів“. Іще далі: „Ся неповага до інших народностей, се нехтування ними, навіть якась ненависть до них і справді й досі ще жива в великорусах і виявляється фактично й реально в притисках інших національностей, залежних від Росії. Ся національна ненависть та нетерпимість, окрім деспотичного укладу сім'ї, викохана в них історією. Сеї неповаги, сього нехтування (до інших націй – В. П.) не позбулися навіть деякі високо розвинуті великоруси, такі, наприклад, як критик Белінський, романіст Тургенєв, навіть сатирик Щедрін, що піднімав на смішки українщину“.

Писано це на рубежі 1880-1890-их, а звучить вельми по-сучасному, хіба що деякі терміни чи персоналії поміняти. І. Нечуй-Левицький влучно визначив сутності шовіністичного великоросійського імперіалізму.

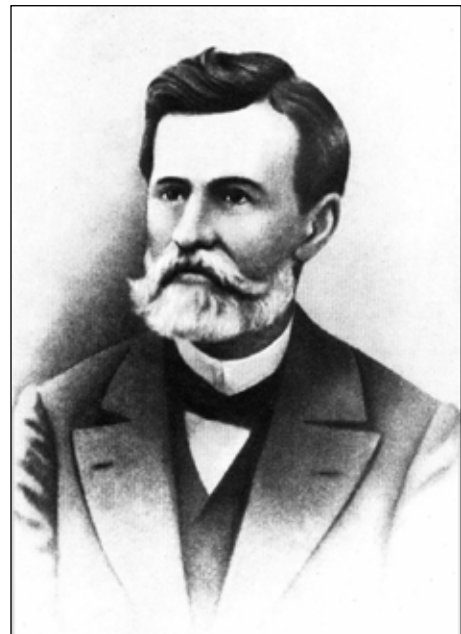
Достатньо природно й логічно, що І. Нечуй-Левицький і царину літературну, царину міжлітературних взаємин, передовсім українсько-російських, осмислював із урахуванням означених агресивних імперських тенденцій „великоруського“ письменства щодо літератур колонізованих Російською імперією народів. Але він брав до уваги не тільки фактор, сказати б, політико-ідеологічної імперськості але й інші важливі для сфери духовного буття людини й народу чинники.

Найповніше і найвиразніше вони означені саме в культурологічних трактатах, передовсім у цьому – „Непотрібність великоруської літератури для України і для слов'янщини (Сьогоднішнє літера-

турне прямування)“. Написаний як реакція І. Нечуя-Левицького на сумнозвісний Емський указ 1876 року, трактат мав свою непросту видавничу історію в журналі „Правда“, що входив у підавстрійському Львові. М. Чернописський зазначає, що „редакція друкувала трактат анонімно і відповідно до змісту його першої частини дала назву „Сьогоднішнє літературне прямування“, яка не відбиває змісту авторської ідеї усього твору“. Отже, навіть у „закордонному“ тоді Львові не ризикнули ставити першу і ключову назву. За радянських часів цей трактат, як і інший – „Українство на літературних позовах з Московщиною“, мавши налічку „буржуазно-націоналістичного“, не друкувався навіть у найновішому 10-томному виданні 1960-их років. Власне, це й не дивно, зважаючи на ідейну суть трактату.

Із цього та інших трактатів І. Нечуя-Левицький постає як глибокий інтелектуал-європеець на рівні свого часу ґрунтовно обізнаний з історією, суттю й рухом української, російської та європейської естетичної думки, українською національною мітологією та ментальними рисами українства, що дозволило йому стверджувати ідею окремішності й українського народу серед інших слов'янських і неслов'янських, і української літератури як репрезентанта духу українства серед інших слов'янських і неслов'янських літератур.

Олекса Мишанич, мовлячи про нарис І. Нечуя-Левицького „Світогляд українського народу“, зазна-



Іван Нечуй-Левицький. (Фото: Вікіпедія)

чив, що його „автор добре знав досягнення мітологічної школи в європейській і російській фолклористиці, виводив українську мітологію ще з дохристиянських часів, розглядав українську культуру в її історичному розвитку серед інших слов'янських і неслов'янських культур від її найдавніших витоків як питомо національну“.

Додамо до сказаного, що І. Нечуй-Левицький достатньо ґрунтовно знав особливості розвитку давнього письменства українського і в Московщині, відзначав спільні й відмінні риси в них, так само добре знав тенденції розвитку сучасних йому європейських і російської

(Закінчення на стор. 15)

Вистава „Кайдашева сім'я“ за Іваном Нечуєм-Левицьким

Світлана Орел

КРОПИВНИЦЬКИЙ. – У Кіровоградському музично-драматичному академічному театрі ім. Марка Кропивницького 13 квітня була поставлена славнозвісна „Кайдашева сім'я“ за Іваном Нечуєм-Левицьким у постановці відомого в Україні режисера Анатолія Москаленка.

Замилування викликали баба Параска і баба Палажка у виконанні Євгенії Миронович та Тамари

Лаптевої, старші Кайдаші – Олексій Дорошев та Людмила Короленко.

Один з глядачів сказав: „Минуло 200 років, а нічого не змінилось“. Так, українці були й залишаються гострі на язик, супротивні будь-якій сваволі, мати усе своє.

Остання російсько-українська війна показала, що вони уміють співчувати, допомагати, знаходити спільну мову в критичну хвилину. Тож, нова „Кайдашева сім'я“, мабуть, уже пишеться.



Сцена з вистави „Кайдашева сім'я“ у Кропивницькому.

Нечуй-Левицький...

(Закінчення зі стор. 14)

літератур, творчість їхніх чільних „писальників“. Те ж і щодо нової української літератури, в якій особливу роль він відводив „геніальному Шевченкові“, завдяки якому наше письменство „стало твердо і неповоротно“.

Ідею „непотрібності великоруської літератури для України і для слов'янщини“ І. Нечуй-Левицький осмислював на основі обстоюваних ним „принципів реальності, національності та народності“ як принципів нової літературної школи з подальшим порівняльним зіставленням художньої реалізації кожного з зазначених принципів передовсім у російській та українській літературах, а літератури європейські чи твори європейських авторів у таких порівняльних студіях слугували додатковими аргументами.

Скажімо, осмислюючи „принцип національності“ і зазначаючи, що „народний язык – то тіло національності, національний психічний характер – то її душа“, він пише, що „кожна європейська література виявляє характер своєї нації, і виявляє так, що доглядливий, уважливий чоловік зараз вирізняє, до якого народу належить який-небудь літературний твір (коли він щиро національний), не заглянувши на підпис автора“.

Далі мистець подає приклади питомих рис національних характерів у творах італійців, англійців, німців, росіян, називаючи твори й імена конкретних письменників. У такому контексті зовсім своєрідно, пише І. Нечуй-Левицький, творяться національні типи і в українському письменстві, зовсім інакше, ніж у творах передовсім російських авторів. „Пушкінові поеми неначе чудові цяцьки, вирізані з льоду, і такі холодні, як лід. Такі самі твори Толстого, Писемського, Гончарова, Достоевського. Нам скажуть, що то об'єктивність, а українцеві все те здається льодом. Українська література виявила в собі національний український дух та характер: широко гарячу фантазію, глибоке ніжне серце, тиху задуму, сміх зі слізми, гумор. Окрім психічного характеру, українська література виявляє й соціальний дух нації, котрий дуже одрізняє його од інших європейських та слов'янських націй“.

За схожою моделлю осмислює він й інші принципи буття літератури, наголошує, що в кожній „об'яві народного соціального духу“ (називає тут Шевченка, Костомарова, Куліша, Стороженку, Гребінку, „навіть великоруського писальника Гоголя“) „був і протест проти чужих форм, котрими хотіла залигати Україну то Польща з своїм аристократизмом, то Москва з своїм панським централістичним деспотизмом“.

У протиставленні принципів та особливостей творення художнього світу й характерів між російською та українською літературами І. Нечуй-Левицький означає „ще одну національну (українську – В.П.) прикмету: власний народний громадський та сім'яний характер. Українська громада не любить покорятись особовій власті: вона любить і виносить владу збірну, владу цілої громади, а не одного чоловіка. Принцип особистості – то національний український принцип. Людська особа на Україні не любить щезати в іншій чужій особі, нізащо в світі не одкажеться од свого Я, і хоч буває часом придушена, але вона не буває

задушена“. Цитоване породжує цілу низку переважно суголосних асоціацій. Зокрема і в зіставленні з „великоруською“ історією чи сучасністю, про які І. Нечуй теж аргументовано мовить.

Цікавою є в цьому трактаті й візія І. Нечуя-Левицького Миколи Гоголя та його ранніх творів: „Україна читала твори, та й задрімала під Гоголеву ліру. Гоголева муза таки добре нашкодила українській літературі: вона одвернула од України чимало української інтелігентної публіки та письменників-українців, одвернула їх увагу од щиро української національної та народної літератури і ввігнала їм у голови ту ідею, що Україна й справді може жити однією загальною літературою з Великої Росії. Але Гоголь ще міг збивати з пантелику українську літературу по тій причині, котру ми показали (що, мовляв, література для вищої верстви „повинна писатись великоруською мовою“ – В.П.); після Гоголя великоруська література може слугувати тільки Великої Росії, а не Україні й слов'янщині“.

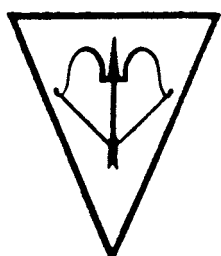
Кожне зі своїх суджень І. Нечуй-Левицький достатньо переконливо аргументує, виходячи у своїх розмислах і за межі суто літературні чи культурологічні, у площину історичних і політичних, від чого цей та інші його трактати набувають більшої ваги й переконливості. Можливо, деякі судження клясика не без дискусійності, але назагал вони виявилися історично мотивованими й виправданими до нашого сьогодення включно. Свого часу оприлюднені за „великоросійським“ кордоном, вони, певно, не отримали резонансу й ефекту, на який заслуговували.

М. Чорнопиский пише, що на початку 1920-их один із автографів трактату „Непотрібність...“ потрапив до рук Сергієві Єфремову й був використаний ним при написанні монографії про І. Нечуя-Левицького (1925). Не знаю, читав чи не читав трактати І. Нечуя-Левицького або згадану монографію С. Єфремова Микола Хвильовий, але саме в другій половині 1920-их не тільки літературну, але й політичну Україну збурили вже його памфлети „Камо

грядеши“, „Думки проти течії“, „Апологети писаризму“, а в останньому зокрема глава „Московські задрипанки“, в яких означено, але вже в інших суспільно-політичних обставинах, цілу низку думок та ідей, суголосних ідеям і думкам І. Нечуя-Левицького в названих трактатах.

Літературно-культурологічне гасло М. Хвильового „Геть від Москви!“ більшовиками було переведене в політичну площину з відомими наслідками для „бунтівного романтика“ і всього українського ренесансу 1920-их. Не проголошене прямо, але виразно читане в контексті трактатів І. Нечуя-Левицького те ж саме гасло зумовило заборону трактатів тією ж владою на довгі десятиліття. Тільки з тепер вистражданим життям і творчістю знакові праці клясиків повернулися до читача й дослідника, вони були й залишаються актуальними.

Д-р Володимир Поліщук, письменник, професор Черкаського національного університету ім. Богдана Хмельницького.



ПЛЕМ'Я ПЛАСТУНОК „ПЕРШІ СТЕЖІ“ „ДЕННИЙ ТАБІР ПТАШАТ ПРИ ПЛАСТІ“

влаштовує

для дітей від 4 до 6 років, які володіють
(розуміють і говорять) українською мовою

- Дитина мусить мати закінчених 4 роки життя до 31 серпня 2018 р. Вийнятків немає.
- Дитина мусить мати усі приписані щеплення.
- Дитина, яка склала Заяву Вступу до новацтва, не може брати участі в таборах для Пташат.

Табір відбудеться на Союзівці у двох групах:

- від неділі 24 червня до суботи 30 червня 2018 р.
- від неділі 1 липня до суботи 7 липня 2018 р.

У справі кімнат просимо порозуміватися прямо з Адміністрацією Союзівки:
SOYUZIVKA, P. O. Box 529, 216 Foordmore Road, Kerhonkson, NY 12446
(845) 626-5641; www.Soyuzivka.com; Fax: 845-626-4638

- Таборова оплата: \$150.00 (\$20.00 незворотні); оплата за два тижні 290.00 дол.
- Зголошення і таборову оплату (чек виписаний на Plast – Pershi Stezhi) надсилати до:

Mrs. Oresta Fedyniak, 2626 W. Walton Ave., Chicago, IL 60622
Tel.: 773 486-0394 (від 8:00 до 10:00 ранку)

- Реченець зголошень: **30 травня 2018 р.** • Після реченця не приймаємо зголошень.
- Лікарську посвідку НЕ пересилати з анкетною зголошення. Просимо передати при реєстрації.

КАРТА ЗГОЛОШЕННЯ НА ТАБІР ПТАШАТ-2018

Ім'я і прізвище дитини
по-українськи і по-англійськи
Дата народження
Адреса
Телефон E-mail

Просимо залучити посвідку дати народження дитини, яку вписуєте на табір перший раз

- ☐ від 24 червня до 30 червня 2018 р. ☐ від 1 липня до 7 липня 2018 р.
Величина таборової сорочки дитини: ☐ 6-8, ☐ 10-12, ☐ 14-16.
☐ Залучую чек на суму \$..... ☐ Резервую кімнату на Союзівці

.....
ім'я і прізвище матері (подати дівоче прізвище)

Завваги
.....
.....
..... Підпис батька або матері

Користайте тепер -
відсотки та умови на моргеджах найвигідніші!

Звертайтеся до
Кредитівки Самопоміч
Нью Йорк

3.90%* APR

незмінний відсоток
25-ти річний термін

SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

Головне бюро:

108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

E-mail: Info@selfreliancenyc.org; Website: www.selfreliancenyc.org

Outside NYC call toll free: 1-888 - SELFREL

Вигідно росташовані філії:

KERHONKSON: 6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938; Fax: 845 626-8636

UNIONDALE: 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393; Fax: 516 565-2097

ASTORIA: 32-01 31ST Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506; Fax: 718 626-0458

LINDENHURST: 225 N 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990; Fax: 631 867-5989

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency



EQUAL HOUSING
LENDER

SRNYFCU NMLS# 699320

*Потрібно 20% завдатку; 1-4 родинний дім для вжитку домовласника; без нараховування точок (no points); нема штрафу за передчасне сплатення позички; 300 місяців до сплати; \$1,000 позичка коштує \$5.22. Відсотки на позичках можуть змінитись в будь-який час без попереднього повідомлення. APR - Annual Percentage Rate, в річному відношенні.

ПОДІЇ В УКРАЇНІ

Тернопілля показали у столиці

Тетяна Будар

КИЇВ. – 15 лютого в Українському домі столиці України на презентації туристичного, освітнього й культурно-мистецького потенціалу „Благословенне Тернопілля“ делегація Бережанського району розкрила історичну тему Січового Стрілецтва „Тернопілля – край стрілецької звитяги“.

Під емблемою фестивалю стрілецької, повстанської і сучасної військово-патріотичної пісні „Дзвони Лисони“ відвідувачі побачили експонати „Бій на Лисоні“, „Пресова квартира“, „Творчість Січових Стрільців“, розкладки з експонатами часів Першої світової війни з фондів краєзнав-

чого музею та музею Богдана Лепкого, Державного історико-архітектурного заповідника у Бережанах, приватної колекції художника Ігоря Крука, картини Олега Шупляка.

Делегацію у складі 29 осіб очолював голова районної ради Василь Білик. Виступили квартет Театру української пісні „Золота Липа“ (концертмайстер Зиновій Головацький), фольклорний театр „Взори“ районного центру позашкільної освіти (керівник Олена Різник).

Форум відвідали Перший віцепрем'єр України Степан Кубів, народні депутати Тарас Юрик, Олег Барна, 15 послів інших держав, народний художник України Іван Марчук.



Учасники фольклорного театру „Взори“. (Фото: Дарія Головач)

Вистава повернула у Київську Русь

Світлана Орел

КРОПИВНИЦЬКИЙ. – Лекція-вистава „Куди прямуєш, Русь свята?“, яку 13 квітня представив Національний Києво-Печерський історико-культурний заповідник, принесла багато приємних здивувань. Вона була присвячена пам'ятці писемності „Повість врем'яних літ“.

Автор сценарія (і виконавець ролі Нестора) Анатолій Горовий побудував виставу на історичних фактах, заклавши драматургію глибинного конфлікту: правда і влада, віра і влада, історик, літописець і влада.

„Повість врем'яних літ“ літописець Нестор писав чи не все своє життя. Володимир Моно-

мах наказав передати її для завершення молодому монахові Сильвестрові із Видубичівського монастиря. Монаха Сильвестра у виставі зіграв Олег Топилко, який був актором Кіровоградського музично-драматичного театру, а тепер працює у відділі музейно-освітньої роботи Національного Києво-Печерського історико-культурного заповідника.

Вистава супроводжувала відкриття мандруючої виставки художніх світлин „Києво-Печерська лавра – святиня України“ (автор Володимир Жидченко). Вона прибула до нас із прифронтової зони – Дружківки, що на Луганщині, і теж несе в собі чимало відкриттів.



Сцена з вистави (зліва): Нестор (Анатолій Горовий) та Сильвестр (Олег Топилко).

Відзначили 100-ліття Кримського походу

Павло Подобєд

НОВООЛЕКСІЇВКА, Херсонська область. – 100-ліття переможної операції українського війська – Кримського походу Армії УНР – відзначили на Херсонщині.

Урочисті заходи розпочалися 22 квітня на Чонгарі, відвідати який прибула делегація українських науковців та посадовців, представники Постійного представництва Президента України в Автономній Республіці Крим, Міністерства молоді та спорту, Українського інституту національної пам'яті, народні депутати, журналісти і громадські активісти.

Гостей святковим концертом зустріла громада селища Чонгар.

Того ж дня на будинку двірця залізничної станції Новоолексіївка відбулось відкриття меморіальної дошки на честь Запорізької Дивізії Армії УНР, яка 100 років тому з боями увійшла до Криму. Новий пам'ятний знак виготовлений Благодійним фондом „Героїка“, освячено духовенством Української Православної Церкви Київського Патріархату.

Віддати шану воякам Армії УНР зібрались представники місцевої громади, Військово-морських сил України, Меджлісу кримськотатарського народу, гості з Києва та Херсона.



Відкриття меморіальної дошки на честь Запорізької Дивізії Армії УНР, яка 100 років тому з боями увійшла до Криму. (Фото: Артур Шерстобитов)

Відбулася презентація фотолітопису УПА

Георгій Лук'ячук

КИЇВ. – В агенції „Укрінформ“ з нагоди 75-річчя УПА 23 січня відбулася презентація фотолітопису „Українська Повстанська Армія 1942-1954“. Ошатне видання презентували Всеукраїнська правозахисна організація „Меморіал ім. Василя Стуса“, Мистецький фонд ім. Короля Данила, Благодійний фонд „Літопис УПА“ ім. Володимира Макара та Національна світлотечка „Українська мить“, які видали фотоальбом, присвячений історії УПА.

Авторами ідеї та керівниками проекту виступили Степан Кубів, Олександр Святоцький, Руслан і Микола Стефанчуки, Роман Грицьків. Над виданням,

яке стане знаковою подією у суспільному, науковому та мистецькому житті України, працювали відомі фахівці з історії ОУН і УПА – Р. Грицьків, Іван Патриляк, Микола Посівнич та символіки – Олексій Руденко.

Упорядники переглянули понад 300 тис. фотографій та 500 тис. документів, наданих архівами і приватними збірками. На сторінках книги розмістили близько 6,000 фотографій, що ілюструють український визвольний рух 1920-1950 років.

Фотолітопис вийшов тиражем 3,000 примірників за приватні пожертви меценатів. Книга не буде доступна для продажу і поширюватиметься для громадськості лише через бібліотеки.



На презентації видання (зліва): керівник Мистецького Фонду ім. Короля Данила Роман Грицьків, історик і громадський діяч Микола Посівнич, донька Кирила Осьмака (президента Української головної визвольної Ради) – Наталя Осьмак та інші представники проекту. (Фото: Георгій Лук'ячук)



DNIPRO LLC.

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ ТА КОНТЕЙНЕРИ В УКРАЇНУ

2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA

INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanald@roxolana.com
web: www.roxolana.com



ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

МОРЕМ • АВІА
Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуйтеся нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

Сума	Оплата	Сума	Оплата	Сума	Оплата
\$100 - \$7	\$400 - \$12	\$800 - \$17			
\$150 - \$10	\$500 - \$12	\$900 - \$20			
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20			
\$300 - \$12	\$700 - \$17				
Сума вище \$1000 - Оплата 2%					

Маємо ліцензію на пересилку доларів.
Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку.
Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога

Вміст пакунка:

борошно - 20 ф., гречка - 10 ф.,
олія - 1 гальон, тушонка - 3 ф., салямі - 3
ф., родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф.,
кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки.
Ціна \$99 за 51 ф.

1-888-PAKUNOK (725-8665)

Створено фільм...

(Закінчення зі стор. 13)

чі листів та доносів, історичних праць та висновків катів з НКВД. Фільм розповідає, як наприкінці 1920-их років у Харкові, тодішній столиці Української РСР, спеціально для українських письменників та інших діячів культури зводять будинок – 64 квартири, ідальня, солярій – справжній рай для творців літератури. В будинку жили Микола Хвильовий, Микола Куліш, Михайло Ялович, Валер'ян Підмогильний, Микола Зеров, Майк Йогансен, Олекса Слісаренко, Павло Тичина, Наталя Ужвій, Володимир Сосюра, Остап Вишня, Олесь Курбас, Іван Багряний, Михайль Семенко, Анатоль Петрицький, Антін Дикий та інші.

Весь цей комуністичний „рай“ оснастили спеціальною системою спостереження: кожна квартира прослуховувалася, маючи мікрофони в телефонах, у лампах і навіть у стінах. За мистцями також уважно спостерігала мережа агентів, завдяки яким авторів тримали під контролею радянських спецслужб. Також були під контролею усі, хто відвідував цей будинок, серед них Бертольд Брехт, Теодор Драйзер, Бруно Ясенський, які приїздили до Харкова на Міжнародну конференцію революційних письменників 1930 року.

Українські письменники на власні очі спостерігали наслідки Голодомору 1932-1933 років, писали гострі

звернення в державні та партійні установи, у висліді чого зазнали переслідування від НКВД. Будівля стала комуністичним пеклом. Пролунав самогубчий постріл М. Хвильового. Перед українськими письменниками постав вибір: самогубство (Микола Хвильовий), репресії і концтабори (Борис Антоненко-Давидович, Остап Вишня та більшість інших), замовчування (Іван Багряний, Віктор Петров-Домонтович, еміграція (Володимир Винниченко, Євген Маланюк), або писання програмових творів на ушлявлення партії (Павло Тичина, Микола Бажан, Володимир Сосюра). Більшість мистців була репресована і розстріляна. Твори заборонялися, замовчувалися, багато з них були назавжди втрачені.

Під час сталінських репресій було заарештовано мешканців 40 квартир. На заарештованих чекав табір на Соловках, далі розстріл в лісах Сандармоху в Карелії. Будинок „Слово“ став ознакою кривавої радянської системи.

Проект фільму став одним із переможців конкурсного відбору Держкіно, отримавши державну фінансову підтримку. Стрічка була показана у програмі кінофестивалю у Варшаві 17-18 жовтня 2017 року. Українська прем'єра стрічки відбулася 27 жовтня у Харкові, де відбувались 80 років тому події фільму. З 9 листопада картина вийшла у широкий прокат містами України. Вона буде доступна у школах, бібліотеках та кіноклубах.



Під час презентації фільму (зліва): член Комітету Верховної Ради України з питань свободи слова та інформаційної політики Юрій Павленко, продюсер Олег Щербина та режисер Тарас Томенко. (Фото: Георгій Лук'янчук)



УНСоюз оголошує приділ стипендій та нагород студіюючій молоді на академічний рік 2018-2019

Кандидати на стипендії або нагороди мусять:

- Бути активними членами УНСоюзу принайменше два роки до 1-го червня 2018 року
- Під час останніх двох років, мати полісу принайменшої вартості \$5,000 (не включає поліс Термінового страхування)
- Бути прийняті на студії до університету в США або в Канаді

Аплікація на стипендію або нагороду від УНСоюзу мусить бути вислана до 1-го червня 2018 року

За точними інформаціями телефонуйте до Головної канцелярії УНСоюзу або відвідайте сторінку „Наші Пільги” на інтернетній мережі УНСоюзу:

www.UkrainianNationalAssociation.org

UNA, Inc.
2200 Route 10
Parsippany, NJ 07054
800-253-9862 ext. 3035



ШУКАЄТЕ РОБОТУ? МОЖЕМО ДОПОМОГТИ!

Шукаємо ліцензованих продавців страхувань життя та ануїтетів.
У випадку відсутності ліцензії, можемо сприяти її отриманню.

Приєднуйтесь!

888-538-2833

Ukrainian National Association

Since 1894



**Український
Народний
Союз**

з 1894 року



**ЕВГЕН
ОСЦІСЛАВСЬКИЙ**
2-ий Заступник президента
Ліцензований продавець
страхування життя
Ukrainian National Assn., Inc.

Tel.: 480-207-7070

e-mail: eugenemaria1968@gmail.com



МАРІЯ ДРИЧ
Ліцензований Продавець
Страхування Життя
MARIA DRICH
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Tel.: 973-292-9800 ext. 3035

e-mail: mdrich@unamember.com



Ділимося сумною вісткою,
що в п'ятницю, 13 квітня 2018 року,
відійшов у вічність на 95-му році життя

св. п.

Олександр Герець

де зустрів свою дружину Павлину з роду Нанкін,
свого сина Івана
та своїх батьків Івана й Анну Герець.

Покійний народився 7 червня 1923 року
в с. Люб'язь, Любешовського району
на Волинському Поліссі, Україна.

Під час Другої світової війни пройшов партизанський вишкіл в
центрі повстанської території, коли то став воїном УПА у відділі
сотенного Мазепи.

В таборі переміщених осіб в Байройті, Німеччина, став членом
Спілки Української Молоді, а осівши на постійний побут в Ютиці,
Н.Й. включився в громадську і церковну діяльність, та був довго-
літнім головою парафії Чесного Хреста УПЦ в США.

У глибокому смутку залишилися:

доньки: Анна Романовська з мужем Томасом
Катерина Саккіс з мужем Джаном
внуки: Ріана Романовська
Лара Романовська
Джан Саккіс
брати: Петро та Михайло з дружиною Аллою
сестри: Віра Різваніюк
Зоя Луценко з мужем Михайлом
Раїса Джансон з мужем Робертом
та ближча і дальша родина в Америці та Україні.

Похоронні відправи відбулися в середу, 16 квітня 2016 року, в
Українській православній церкві св. Покрови в Геркімер, Н.Й., а
відтак на цвинтарі Форест Гил в Ютиці, Н.Й., де Покійний спочив
поруч своєї дружини Павлини та свого сина Івана.

Вічна Йому пам'ять!



Ділимося сумною вісткою,
що 9 квітня 2018 року відійшла
у вічність в присутності родини

св. п.

Анастасія Теребецька

народжена в 1919 році
в с. Мокре, недалеко Сянока, на Лемківщині.



Анастасія одружилася з Іваном Теребецьким в 1937 році. Як гро-
мадянин Сполучених Штатів, Іван повернувся до США. Анастасія
возз'єдналася з чоловіком у Нью-Йорку в 1947 році. Разом відкри-
ли більярдний бізнес при Шостій вулиці у Мангетені. У них було два
сини - Петро та Михайло. Анастасія з родиною були членами церкви
св. Юра в Нью-Йорку до часу, коли в 1962 році переїхали до Брукли-
ну. Там стали парафіянами церкви св. Духа. Анастасія була активна в
житті парафії. Допомогала із суботнім бінго, помагала робити варе-
ники та співала в церковному хорі. Також була членом інших органі-
зацій, таких як „Союз Українок” та Апостольство Молитви. Анастасія
азнала величезної втрати, коли її чоловік помер у 1989 році.

У смутку залишилися:

син - Петро з дружиною Мирославою
син - Михайло з дружиною Одрі
п'ятеро внуків
четверо правнуків
дальша родина та приятелі в США, Канаді, Польщі, Україні
і Франції.

Вічна їй пам'ять!

Нехай путь перед тобою буде легкою, Мамо. Ми ніколи не забудемо
тебе.

Похоронні відправи відбулися в Українській католицькій церкві св.
Духа в Брукліні, Н. Й., а відтак на цвинтарі св. Духа в Гемптонбургу, Н. Й.

В 40-ий день відходу у вічність св. п. Анастасії Теребецької буде
відправлена Служба Божа 18 травня о годині 9-й ранку в Українській
католицькій церкві св. Духа, 160 N 5th St., Brooklyn, NY.



Ділимося сумною вісткою, що 24 квітня 2018 року,
на 89-му році життя відійшла у вічність
наша найдорожча Мама, Бабуня і Прабабуня

св. п.

Хризанта А. Кордуба

з дому Терлецька

Залишилися у глибокому смутку:

донька Аріяна Кордуба Масюк з чоловіком Ігорем
син Петро Кордуба з дружиною Оксаною
внуки Таїса Айзикс і Ляріса Родріґез
(чотири правнучки)
брат Борис Терлецький
та ближча і дальша родина

Пожертви в пам'ять покійної можна складати на:

Association for Women in Science
1667 K Street NW suite 800
Washington, DC 20006
website: www.awis.org

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS

Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА
Our services are available
anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами
на цвинтарі в С. Бавнд Бруку
і перенесенням тлінних останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083
908-964-4222 • 973-375-5555
www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009

(212) 674-2568



Oblast Memorials

PO Box 746, Chester, NY 10918

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

Україна отримала...

(Закінчення зі стор. 1)

Минулого тижня в інтерв'ю BBC
News Україна Міністер оборони
Степан Полторак повідомив, що
українські військові проходять тео-
ретичну підготовку, вивчають різні
протитанкові системи, не тільки
„Джевеліні“.

С. Полторак закликав не перео-
цінювати важливість протитанко-
вих ракетних комплексів. „Якби у

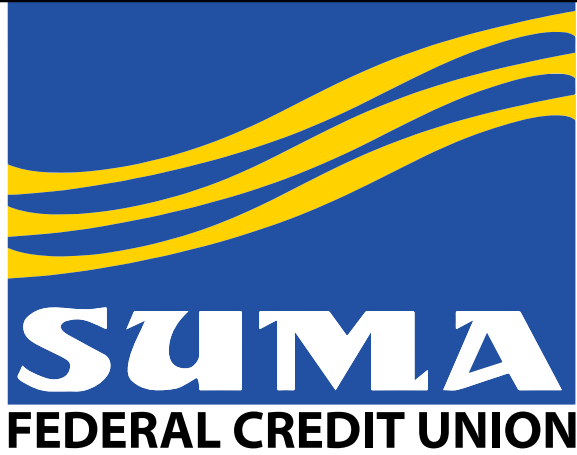
нас там було 10 тис. „Джевелінів“,
це одна справа, але коли в нас лише
35 цих установок – зовсім інша“, –
повідомив міністер оборони.

Ця зброя – надсучасна, надлегка,
компактна та високоточна система.
Завдовжки – менше 1.2 метра. Вага
– 22.5 кілограма. Це диво інженерії
перетворило піхотинця в невлови-
му артилерійську установку. Швид-
кість ракети – понад 1,000 кіломе-
трів за годину. Дальність ураження
– понад 2 кілометри.

BBC

Шановні читачі!

Висилаючи до „Свободи“ спомини і співчуття
з приводу відходу своїх близьких і друзів,
не забувайте підтримувати видання тижневика
пожертвами на пресовий фонд!



Like us on
Facebook



Ваше омріяне житло може стати реальністю

з низьковідсотковою іпотекою від Кредитівки СУМА

Кредитівка СУМА є банківська установа, яка надає повний спектр фінансових послуг та обслугує наших членів вже понад 50 років

7/1 зі змінною ставкою

3.375% APR*

30 річний незмінний відсоток

4.375% APR*

* The annual percentage rate (APR) is the cost of credit over the term of the loan expressed as an annual rate. The APRs are as low as the rates advertised above. The APR shown here is based on the interest rates and points only and does not take into account other loan specific finance charges you may be required to pay. Rates are for qualified borrowers who meet certain criteria. Rates and terms are subject to change without notice. 10% down for first time home-buyer, otherwise 20% down. Membership requirements apply. Other rates and terms are available. Contact the credit union for full loan details.

SUMAFCU NMLS# 527694



Наші філії зручно розташовані для ваших послуг

Main Office

125 Corporate Blvd.
Yonkers, NY 10701
Phone: 914-220-4900, Option 0
Fax: 914-220-4090

Yonkers Branch

Ukrainian Youth Center
301 Palisade Ave.
Yonkers, NY 10703
Phone: 914-220-4900, Option 7
Fax: 914-965-1936

Spring Valley Branch

Ukrainian Hall
16 Twin Ave.
Spring Valley, NY 10977
Phone: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

Stamford Branch

Ukrainian Research Center
39 Clovelly Rd.
Stamford, CT 06902
Phone: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

New Haven Branch

Ukrainian Heritage Center
555 George St.
New Haven, CT 06511
Phone: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

1-888-644-SUMA (7862) | Visit us online at www.sumafcu.org